ПРОМІНЬ

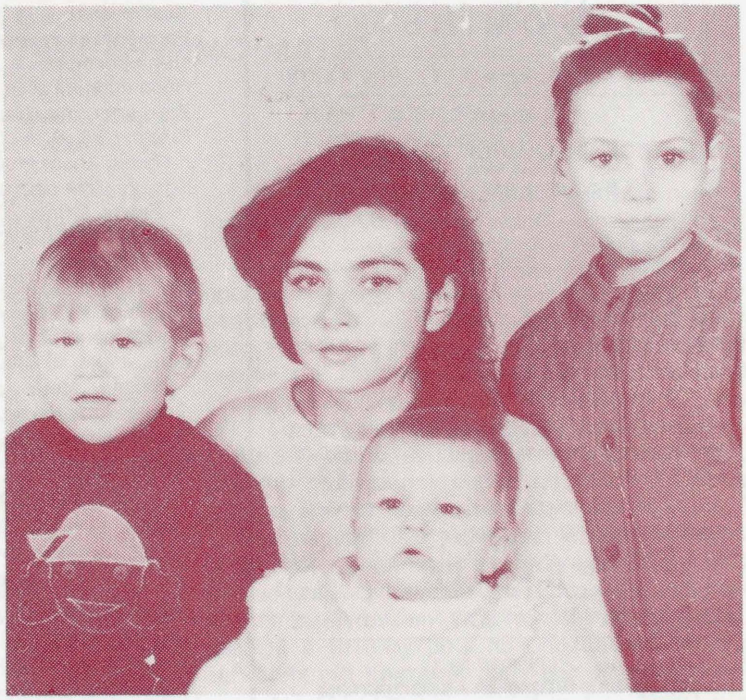

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1993

No. 5 MAY 1993

ПРОМІНЬ

Ч. 5 ТРАВЕНЬ РІК XXXIV

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Наталя Макаренко

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXIV MAY No. 5

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Natalia Makarenko

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd.,
Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Життя і культура
Пошануймо матір 1
Валентина Чорна — Мати із особливої зони режиму 2
Олесь Гончар — Скликає мати 3
Уляна Пелех — Оксана Петрусенко 4
Віка Івченко — Матері 5
Громадська хроніка
18-й провінційний з'їзд СУС, Б.К. 6
Провінційний з'їзд СУС на Саскачеван 7
День членства, Саскатун, Саск. 9
Відділ СУК ім. кн. Ольги, Принц Альберт, Саск. 10
Сороколіття відділу ім. кн. Ольги і відзначення членок, Стінен, Саск. 10
Василь і Юстина Федейко, Келовна, Б.К. 12
Ніна Криворучко — 93 13
89-ліття Євдокії Котик, Едмонтон, Альта. 13
Відділ ім. кн. Ольги, Едмонтон 14
Свято членства, Йорктон, Саск. 23
День членства СУК ім. Лесі Українки, Вінніпеґ, Ман. 24
Олександра Василащук — Якщо ти українець .. 25
Нашим дітям 27
Квіти незабутнім 28, 29, 30

CONTENTS

An Extraordinary Event: Janet Swenarchuk 15
Ukrainian Easter: Anastasia Parash 16
Kurelek Hasty Notes 16
Health: Ollia Waverick — Insomnia 17
Current Affairs: Helen Raycheba — Ten years to Save the Earth 20
Community News: 65th Anniversary for Dobrowolski 20
Community News: Na Mnohi Lita — Anastasia Kowal-Dmyterko 20
Cultural Scene: St. Andrew's College Announces the Macenko Chair of Ukrainian Church Music 21
Recipe Corner 22
Promin Press Fund 33

На першій сторінці обкладинки:
Наталія Топіха з сином Дмитриком (3 роки) і донькою Марійкою (1½ рочки).
Адреса — Україна 322020
Дніпропетровська обл.
М. Новомосковськ
вул. Радянська 52/115
Наталія А. Топіха

ПОШАНУЙМО МАТІР

В Україні мати шанувалась з давніх давен. Вона — БЕРЕГИНЯ — охоронниця родини і родинного вогнища.

Тож проголошення „Дня Матері" в 1914-му році в Америці було тільки підтвердженням давно вживаного культу в Україні.

В теперішній час цьому „Святі Матері" ми надали ширшого значення, воно: родинне, національне, релігійне.

За віршем Леоніда Полтави „Три Матусі" *„є у кожної дитини, навіть сиротини, наша мати солові'їна — Рідна Україна", „є у кожної дитини матінка єдина, та, що любить нас і дбає, розуму навчає," „і у кожному серденьку є і буде жити Божа Мати — наша ненька, Мати всього світу".*

Отже, кожен з нас має матір і кожен з нас належно вшановує її. Це ми робимо щороку: поодинці і громадою, організовано.

Минулого року ми відзначали „100 ліття українського поселення в Канаді". Про заслуги наших членок-піонерок ми вже писали, багатьох вшанували, а багато ще чекають на заслужене відзначення.

Згадаючи і вшановуючи своїх матерів, заслужених членок Союзу Українок Канади, згадаймо й за тих матерів, які стратили своїх дітей на війні, в концентраційних таборах, на засланні, голодоморі чи в Чорнобильській катастрофі.

Згадаймо й за тих матерів, які стратили своїх чоловіків, у виконанні громадських обов'язків, і їм лишився тяжкий обов'язок догляду і виховання дітей. Прикро і боляче дивитись на жінку з двома маленькими дітками (див. обкладинку), чоловік якої згинув в виконанні обов'язків в військах Об'єднаних Націй в Югославії вже після встановлення незалежної Української Держави. Українські вояки пішли служити з тим, щоби засвідчити перед світом існування Української Держави, про яку світ ще так мало знає. Звичайно, загинули там не тільки українські вояки, гинули й інші.

Але, для України це тільки початки життя держави, і які ж вони тяжкі в усіх відношеннях!

„А ми, її рідні діти,
Поміч щиру даймо,
Чим можемо помагаймо,
Любім і не забуваймо" — пише пані П. Рибка з Гамільтону.

Та й не забуваємо. Знайшлась людина, яка, прочитавши в „Українському Голосі" про загибель офіцера Сергія Топіхи, розшукала дружину його і послала посилку. „Світ не без добрих людей" — відповіла Наталя Топіха і вислала свою знимку. Адресу її „добрий самарянин" (див. „Укр. Голос" 1-ше березня 1993) теж подав.

Це, звичайно, не головна тема „Дня Матері", але й про такі одинокі випадки треба знати, бо це є узагальненням для дуже багатьох.

І не перший раз українські матері віддають своїх синів і чоловіків нашій Матері-Україні. І про це все ми всі мусимо пам'ятати. Ми пам'ятаємо слова Людмили Старицької-Черняхівської, сказані в 1918-му році при похованні юнаків, загиблих під Крутами: *„для нас ця могила лишиться полум'ям віри", „сюди будуть приходити старі і малі, щоб відновитись тим вогнем ентузіязму, який палатиме тут і під кам'яним хрестом".*

Багато років пройшло від того часу. Сама авторка виголошених слів пережила тяжку трагедію: її єдина донька була заслана в Сибірські табори, де від знущань збожеволіла і померла. І ніякий авторитет Старицьких не допоміг матері навіть побачитись з засудженою донькою. Так вона, мати, одиноко доживала віку на ласці добрих людей і, врешті, була заарештована. І нікому не відома могила її.

Навела я всі ці приклади, щоб показати долю української матері-страдниці.

Тож нехай всі ці наведені приклади *„відновляють вогнем ентузіязму"* нас і всилюють віру в нас, українських жінках, бо перед нами ще стоїть велике завдання: „ВІДРОДИТИ НАЦІЮ".

О. Г.

МАТИ ІЗ ОСОБЛИВОЇ ЗОНИ РЕЖИМУ

Минулого року ми познайомили читачів з письменницею, що пережила всі жахи такої зони режиму.

Валентина Чорна

НА СХІД

В ту ніч мій Дніпро шумів і стогнав,
Плакало небо рясними сльозами.
В ту ніч в рідній хаті ніхто не спав,
Бо серце боліло в моєї мами.

Боліло, щеміло в передчутті
За горенько-долю своєї доні.
Я знала: в твоєму тепер житті,
Ой, довго ще будуть ночі безсонні...

Я чула всім серцем, що завтра ти
Із вузликом прийдеш, — де чорні грати,
Мене там не буде...
Мамо прости,
Що не сказала, коли проводжати.
1946 *(уривок, О. Г.)*

ДОЛЕ МОЯ, ПОЛИНОВА ДОЛЕ...

... Доле моя, полинова доле!
А життя це — перекотиполе.
Тяжко мені тут, ой тяжко, брате,
Хочеться катам цим закричати:
Нелюди! Підлота! Яничари!
Чи не страшно, що настане кара —
За незгойні наші кровні рани,
За невинність, за оці кайдани,
За наругу, за нестерпні болі,
За любов, за край мій та за Волю?!
1948

НЕПИСАНА СТАТТЯ

Мати вільнонайманого сина
Або доньки (кого Бог послав!),
Мати вільнонайнятій дитині.
Хто ж це в табір немовлят наймав?
Скажете, абсурд!
Неправда ваша!
Тут жінкам — неписана стаття,
Тут, п'ючи гірку неволі чашу,
Не одна народжує дитя...
Через рік, на третій, чи на п'ятий
На траві чи просто на снігу
Хтось (конвой, а чи начальник клятий)
Схоче заспокоїти жагу...
От і вибира, яку бажає...
А вона — невільна і німа —
До і після довго ще ридає,
Скаржитися в неї прав нема.
А не покорилась — куля в спину
Й збрешуть, що зібралася тікать.
Втеча „ворога" — це та причина,
За яку з них кожен міг стрілять.
І до речі: вбив „врага народа" —
Гроші та відпуска тижнів три.
От конвой за щедру нагороду
Кулю шле чи брату, чи сестрі...
Але б я хотіла розтлумачить,
Як складається жінці тій життя.
Пільг вагітна доти не побачить,
Доки не народиться дитя.

... Ось невольниця вже народила.
І дитина вільна, як не як!
Враз подвійна пайка хліба, мила,
Щоб здоровим ріс той сибіряк.
В зоні ясла. Мати тут працює.
На повал в тайгу вже не ведуть,
Охорона майже не кепкує —
Свої кадри ревно бережуть.
Рік минув — і пільги закінчились.
Знов бушлат і ватяні штани,
Номери на одязі з'явились —
Перейшла у владу сатани.

Знов конвой. Тайга. По самі груди
Снігу понакидала зима.
Хай робота щонайтяжча буде,
Непосильного для матері нема!
Кедр звалить чи мерзлу землю гризти —
Зробить все! У неї є мета!
В зону — хоч і на колінах лізти,
Хай метіль дороги заміта.
В зону! До своєї половинки,
В зону, ту, дитячу... Хоч на мить,
Щоб свій пагінець, свою кровинку
В майбуття самій благословить!
1949

Олесь Гончар

СКЛИКАЄ МАТИ...

Уривок з привіту Олеся Гончара на Всесвітньому Форумі Українців. Олесь Гончар — відомий український письменник вибраний Світовим Інтелектуалом 1992-го року. Цей вибір зробив міжнародній біографічний центр, що знаходиться в Кембрідж, Великобританії.

Редакція

Скликає Мати...

Поруч з людьми материкової України вперше на святих київських горах зійдуться посланці з близьких і далеких країн, шукатимуть спільну мову люди Західної і Східної діаспор. Образ України, сподіваємось, поєднає, нарешті, всіх, раніше роз'єднаних, учасників різних ідеологічних баталій. Уперше під благословляючу руку Матері поряд стануть воїни Українських антифашистських фронтів і сивочолі вояки УПА, і материнське всеобіймаюче серце непомильно зрозуміє правоту кожного з них. Зустрінемось, щоб порозумітись, побрататись, відкрито глянути одне одному в вічі: які ж ми нині є? І як нам далі діяти, що маємо спільно зробити, щоб змордована тоталітарною сваволею Україна швидше виборсалась із тяжких своїх криз, остаточно вивільнилась із ядучого імперського чаду і гідно ввійшла до світового цивілізованого співтовариства?

Для ейфорії немає підстав. Учасники Всесвітнього форуму українців мають побачити свою Землю Обітовану такою, якою вона є насправді. Не треба нам національної „показухи". Не станемо ні перед ким нічого „демонструвати". Не той час, коли парадною галаснечою вважалося можливим заглушити стогін Чорнобиля, біль і наругу жорстоко покривджених неперспективних сіл. Ні від кого не хочемо приховати нашу сувору — аж надто сувору — реальність. Бо ж і ті, що здалека, дорожитимуть правдою, вони душею зрозуміють, як гірко нам бачити мільйони наших роботящих людей у їхній знедоленості, в матеріальній скруті, змучених грабіжницькими цінами, беззахисних перед натиском ринкових хижаків, де іноді і вчорашній демократ, буває, не в силі зберегти свою передвиборчу цноту... Не ста-немо ховатись також і з тим, що національна культура поки що не дістає в Україні належного державного захисту, адже ті, хто мав би у ці драматичні й вирішальні часи подати їй енергійну підтримку, з непоясненою байдужістю спостерігають, яких тяжких ударів зазнає сьогодні українська книга, як агонізує то одне, то друге національне видавництво, або як безкарно діють антиукраїнські агресивні сили, блокуючи українську пресу, нав'язуючи дезинформацію, намагаючись і далі всіма каналами гнати в республіку безсоромні телевізійні вигадки, шовіністичний дурман.

Та все ж і за цих умовин — учасники Форуму мають це також відчути — Україна не принизить себе ностальгійною тугою за тим, що було, ніколи вже вона не пошкодує за своїм колоніальним імперським ярмом!

Вибір, що його зробила Україна, нікому не скасувати, шлях демократії і свободи для неї єдино прийнятий шлях.

Ось пише учителька з Харкова, керівник гуртка юних тронківців:

„Ніколи вже Україна не стане навколішки ні перед ким, хіба — перед Богом!"

Чи не це ж і є справжній голос народу?

Дехто вважає, що на сьогочасну ситуацію в Україні треба дивитись із львівського Високого замку, інший воліє глянути на Україну з висоти донецького терикону... Мабуть, треба добре дивитись і звідти і звідти. А найкраще ж, певне, буде усім нам глянути на рідні обрії з висоти канівської Тарасової гори, бо це ж звідти лине до нас невмируще слово його „Молитви":

І всім нам вкупі на землі
Єдиномисліє подай
І братолюбіє пошли...

Тож у ці трудні й спекотні дні від душі вітаємо учасників Всесвітньої зустрічі українців, вітаємо всіх вірних і незрадливих, кого нині скликає до себе наша багатостраждальна Мати.

МАЙСТРИ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

ОКСАНА ПЕТРУСЕНКО
(1900 — 1940)

Оксана Петрусенко в 1927 році.

Автор вступу до книжки „Оксана Петрусенко" — М. Кагарлицький згадує у передмові, що „майже все її творче життя пройшло у провінційних містах і містечках, і лише шість неповних років у Києві, що уможливило стати їй провідною артисткою України. Він сподівається, що багато працівників, що співпрацювали з Оксаною Петрусенко допоможуть розкрити невідомі сторінки її біографії, творчу її індивідуальність як оперної артистки.

Любов до пісні, талан мистецької майстерности Оксана одідичила, мабуть, по батькові Андрієві Бородавкіну, який помер, коли дитина ледве спинилася на ніжки. Виростала вона в матеріяльних недостатках, не зазнала ні тепла материної опіки, ні батьківської любови. Мати працювала куховаркою, завжди зморена і втомлена, не могла присвятити дитині часу на забаву чи розповідь казок. Зате вусатий дідусь і бабуся багато співали колисанок і народніх пісень.

Коли ж на сьомому році життя Оксана пішла до школи, то учитель, пізнавши її любов до пісні, красу її голосу, взявся їй розкривати скарби народньої творчости, допомагати пізнати українську музичну культуру. Він збудив у її серці любов до поетичної творчості Шевченка, Франка, Котляревського, Лесі Українки. Згодом допомогли Оксані батьків брат Олексій і його батьки — Оксанині дідусь і бабуся.

Побачивши виставу „Наталка Полтавка" Оксана запалилась бажанням стати артисткою. Прочитавши оголошення в газеті, що Державному українському національному театрові в Херсоні потрібні хористи, та ті, що витримають конкурс, будуть зараховані до складу театру, Оксана рішилась залишити маму з молодшим сином і поїхати на конкурс до Херсону. Конкурс вона витримала і відразу відчула, що життя під опікою мами закінчилась. Невідомий завтрашній день сприймала і радісно і сумно.

Режисер театру відразу пізнав красу її голосу, що зростав не днями, а годинами.

Весною 1921-го року вона познайомилась з виставами Народнього театру в Києві, познайомилась з Панасом Саксаганським і Марією Заньковецькою. А 1923 року вона вже співала разом із Саксаганським в „Запорожці за Дунаєм". Цього ж року стає студенткою музично-драматичного інституту ім. М. Лисенка в Києві.

Наступні роки (1925 — 27) Оксана Петрусенко виступає в театрі „Сіяч" провідною співачкою в

„Катерині" Аркаса, „Гальки" Монюшки і „Сільви" Кальмана.

Виступами Оксани Петрусенко глядачі захоплювались. Оперний театр м. Казані запросив до праці. Казань стало місцем народження Оксани Петрусенко — як оперної артистки. Оксана зачаровувала людей не тільки своїм голосом, а й своєю самобутністю.

Шедевром творчості Оксани Петрусенко стала партія Аїди з однойменної опери Верді. Критики були в захопленні.

Співаючи в опері Оксана Петрусенко здобула почесні нагороди: заслужена артистка УРСР, відзнаку „Знак пошани". Був плян вислати співачку до Мілану, але цьому не судилося стати дійсністю.

Із захопленням сприймала Оксана звістку, що солісти Київського оперного театру мають „піснею надихати серця населення Львова" у вересні 1939 року. Оксана не могла від'їхати, не попрощавшись з Панасом Саксаганським.

— Ти ж, донечко, уклонися низенко старому Львову, а друзям нашим по мистецтву передай сердечний привіт, — наказував своїй духовій доні Панас Саксаганський, якому Львів був особливо дорогим.

— Усе зроблю, батьку, як велите. А про мене не турбуйтеся. Ви тільки бережіть себе.

— Вірю у твою пісню, Оксаночко. Співай, як серце підказує. Я радітиму твоїми успіхами, а успіхи ти матимеш.

І Оксаночка чарувала слухачів не тільки своїм голосом, але й своєю проникливістю у мистецькі вартості. Славилася Оксана Петрусенко в операх національного та світового репертуару, а в рідну культуру зробила неперевершений внесок, як виконавець народніх пісень.

Несподівана її смерть 15 липня 1940 року відізвалася болем у серцях мільйонів любителів її самобутнього таланту. На похороні було понад 100 тисяч киян. Максим Рильський писав про Оксану: „Її любили, її шанували всі... Відблиск чудової майстерности Марії Заньковецької, Миколи Садовського, Панаса Саксаганського, — лежав на ній", своїм співом „Віють вітри" з „Наталки Полтавки" брала в полон людські серця. Панас Саксаганський прощав Оксану, називаючи її „зів'ялою квіткою" в повному розквіті сил, прощав її словами:

„Прощай, дорога моя, безмірно люба Оксаночко! Прощай, любе дитя моє! Твоя смерть — це невтішне горе для твого друга і батька по мистецтву, тяжко враженого Панаса Саксаганського та всієї його родини".

Минуло багато років, коли не стало Оксани-соловейка. Та її голос люди мають, записали на плівці. Народ любить слухати її спів, зокрема в час родинних святкувань чи в дозвілля спочинку.

Співаючи синочкові в дитинстві, клала його голівку на коліна й піснею заповнювала кімнату, бентежила серце дитини:

Ой полети, галко,
Де мій рідний батько,
Нехай мене одвідає,
Коли йому жалко.

По високій ноті пісня вривається, бо

Галочки немає,
Батенька не буде...
Десь за мене молодую,
Навіки забули.

Настала мовчанка, син підводиться. У очах повно сліз. Дитина вгадує, розуміє пісню — в ній відчула „згусток суму, відчай і крик душі". А мама додає, що любить цю пісню, але співає її дуже рідко.

Уляна Пелех

ВІКА ІВЧЕНКО

12 грудня 1992 р. їй сповнилось 12 років. Ця обдарована дитина пише вірші з дитинства. Тепер перебуває на лікуванні в м. Міннеаполіс після ураження радіацією в Чорнобильській катастрофі. *О. Г.*

МАТЕРІ

Матусе, де ми тільки не були!
І ось у цім краю — новоприбулі...
А в Києві каштани зацвіли,
на іншій стороні земної кулі.
Настала Великодня світла мить.
І котиться святкова колісниця.
Для нас же це — Чорнобильська річниця,
і серце запечалене щемить.
Святковий дзвін — то дзвін про Чорнобиль,
про тих, кого понівечив реактор
(нехай суворий викреслить редактор
найменший натяк на народний біль!).
Свічки у церкві жевріють в імлі.
Лунає спів невидимого хору.
Ми молимось про всенародне горе —
на цьому боці матері-землі.

Квітень, 1992 р., Міннеаполіс

ГРОМАДСЬКА ХРОНІКА

18-ИЙ ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СУС НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

В днях 3-го і 4-го жовтня 1992 року в місті Келовні успішно відбувся Провінційний З'їзд складових організацій СУС — СУК і ТУС, в якому взяли участь голова Крайової Управи ТУС — Дмитро Шпитковський і представниця Централі СУК — Анна Федейко та 97 делеґатів і гостей. З'їзд відбувався в приміщенні авдиторії громади укаїнської православної церкви Свв. Апостолів Петра і Павла.

Головою З'їздового Комітету була Марія Вакалюк.

В суботу 3-го жовтня о год. 8:30 ранку розпочалась реєстрація делеґатів і гостей.

Офіційно відкрила З'їзд голова СУС на Б.К. Олена Дзюбенко та покликала Президію. На секретарів вибрано Доротею Панчук і Василя Дзюбенка. Семен Лебедович перепроваджував цю сесію.

Слідували привіти від голів чи їх представників СУС Провінційних Управ та о. прот. М. Стеценка, настоятеля парафії.

В звіті голови СУС Олени Дзюбенко зазначила, що робляться всі старання видати Історію поселення українців у Британській Колюмбії якнайскорше, вже в наступному році.

Голови (чи їх заступники) подали звіти з праці відділів за таким порядком:

1. з Ванкуверу — Василь Дзюбенко
2. з Суррей — Дмитро Коропатніцький
3. з Нью Вестмінстер — Петро Савчук
4. з Вернон — Орест Панчук
5. з Келовни — Яків Кравчук

Після цього звітував Голова Провінційної Управи ТУС Іван Лазарук про діяльність управи та зачитав фінансовий звіт, бо скарбник був відсутній. Були дискусії та запитання й деякі рекомендації до резолюційної комісії. Уступаючій управі ТУС вділено вотум довір'я.

Від номінаційної Комісії поступив внесок, щоб Провінційну Управу лишити ту саму, що була в минулій двохрічній каденції, внесок прийнято.

Управа Провінційна на Б.К.

1. Голова — Іван Лазарук
2. 1-ий Заступник Голови — Іван Коляска
3. 2-ий Заступник Голови — Йосип Буяр
4. Секретар — Семен Лебедович
5. Скарбник — Василь Ганущак
6. Члени — Василь Дзюбенко, Микола Ничипорук, Богдан Гузик.

СЕСІЯ СУК

Сесію проводила голова Провінційної Управи Вікторія Пушка, секретарювала Доротея Панчук.

Звіти праці окремих відділів СУК були подані за таким порядком:

Суррей — Марія Антонішка (заступала голову — Анну Соболь); Нью Вестмінстер — голова Оля Ваврик; Чиливек — голова Силвія Ґелета; Кемпус — голова Белла Буґера; Келовна — голова Ґеня Свинарчук; Вернон — голова Доротея Панчук і з Ванкуверу — голова Марія Вакалюк.

Касірка Настя Воробець подала фінансові звіти Провінційної Екзекутиви і Філії Музею. По звітах були запитання, зауваги та дискусія.

На внесок членки Контрольної Комісії Стелли Шульган фінансові звіти були прийняті й уділено вотум довір'я уступаючій управі.

В склад **нової Провінційної Управи на 1993 -1994 роки** увійшли:

Уступаюча голова	Вікторія Пушка
голова	Анна Шепель
1-ша заст. голови	Доротея Панчук
2-га заст. голови	Емілія Ханасик
3-тя заст. голови	Олена Дзюбенко
4-та заст. голови	Белла Буґера
рекордова секретарка	Маруся Гусь
заст. рекорд. секретарки	Марія Демко
касієрка	Марія Гарасим
Референтки:	
культурно-освітня	Доротея Панчук
журнал „Промінь"	добр. Юлія Стеценко
Пров. Жіноча Рада	Марія Антонішко
архіви	Марія Вакалюк
багатокультурности, українські справи	Надія Шульга
Філія Музею	голова — Настя Воробець

Контрольна Комісія: Белла Буґера, Марія Демко, Роза Петращук.

Доручено Екзекутиві добрати особи на пози-

цію кореспонденційної секретарки та референтку СУМК.

Згідно з рішенням цього Провінційного З'їзду осідок Провінційної Екзекутиви перенісся з Ванкуверу до Келовни.

В неділю 4-го жовтня відбулося Богослуження в церкві Свв. Апостолів Петра й Павла в Келовні, яке відправив о. прот. Микола Стеценко, під час відправи співав хор під дириґентурою Галини Новосад. На Службі Божій були присутні делеґати й гості, яких гарно привітав настоятель о. прот. М. Стеценко.

В парафіяльній залі був спільний святковий обід. Михайло Свинарчук представив головного промовця Дмитра Шпитковського — голову Централі ТУС. Доповідач подав напрямні майбутньої праці в середовищі ТУС.

О. прот. М. Стеценко в своїй доповіді згадав про піонерів — 100-ліття поселення українців в Канаді, які багато вклали праці для розвитку культурного й організаційного життя в Канаді.

Голова резолюційної комісії Іван Коляска зачитав резолюції, над якими була дискусія, які з певними змінами та додатками були прийняті учасниками З'їзду.

В концертовій частині З'їзду брали участь молодь і діти з Нью Вестмінстер під керівництвом Ю. Свереди, які виконали музичні точки на цимбалах. Церковний хор під керівництвом Галини Новосад виконав кілька пісень. Павло Малиш з Вернон під акомпанімент гітари проспівав в'язанку пісень.

На закінчення З'їзду голова З'їздового Комітету Марія Вакалюк подякувала всім присутнім за участь у З'їзді.

Молитвою та співом гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено цей добре зорганізаований і успішно відбутий Провінційний З'їзд.

В. Дзюбенко

ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СУС НА САСКАЧЕВАН

Провінційний з'їзд складових організацій СУС на Саскачеван відбувся 23-го — 25-го жовтня, 1992 р. у місті Принц Альберт. Гасло з'їзду — *Наші мрії на друге століття.*

У п'ятницю, 23-го жовтня проводилися річні збори Інституту ім. Петра Могили. Після цих зборів відбулася перша сесія СУМК, як також звіти літних осель: Зеленого Гаю та Тризуба.

У суботу, 24-го жовтня о годині 7:30 ранком, відслужено Молебень у місцевій церкві Пресвятої Тройці, а після Молебня о годині 8:45, почалася спільна сесія офіційним відкриттям. Предсідником спільної сесії був Станіслав Клапущак.

Загальна сесія складалася з двох частин. Першою була Панельна Дискусія, модератором якої був Степан Рудей. Промовцями панелі були:

1. Отець Андрій Ярмусь (Едмонтон) — Релігія і мова

2. Корнило Зубрицький (Едмонтон) — СУМК і молодь

3. Добродійка Керин Василенко (Саскатун) — Мішані подружжя

4. Леся Клапущак — Підтримання нашої української родини і культура (на жаль не змогла бути присутною.)

Другою частиною була загальна сесія Музею СУК, на котрій пресідницею була Зеновія Юзик. Голова Музею, Савеля Гриба, представила д-ра Євстахія Гуменюка — директора Музею. У своїм слові д-р Гуменюк звернув увагу на всякі потреби Музею. Пані Галя Максимюк від імени дирекції Музею також коротко промовляла.

При обіді звіт централі СУС дав голова Степан Франко. Після обіду, організації ТПУ, СУК та СУМК провадили окремі сесії. Протокол сесії СУК буде нижче поданий.

Вечором відбувся величавий бенкет, на котрім головним промовцем був д-р Дмитро Ціпівник. При вечері прикрасно грала скрипачка Леся Сорокан при помочі Мирлина Маковського на гармонії. Марія Рудей, референтка стипендійного комітету, вручила стипендії Провінційної Екзекутиви Сук. Стипендії отримали: Таша Канасевич, з Ітонії, Демян Бобовський, з Саскатуну, і Андрій Зіп, з Саскатуну.

Дальше слідували концертові точки хору „Ластівка" (під дириґентурою Лаврентія Клапущака) та танцювального ансамблю „Павличенко", обидві групи з Саскатуну. Також виступив Роман Ритачка, бандурист з США. Вечір закінчився забавою.

У неділю, 25-го жовтня, відслужили Св. Літургію у церкві Пресвятої Тройці настоятель протоієрей Яків Рибалка і отець Степан Король з Нипавин.

Членки Відділу ім. кн. Ольги у Принц Альберт подали гарний обід, по цьому відбулася кінцева загальна сесія з'їзду. На цій сесії було прийняття

резолюцій та представлення новобибраних провінційних управ СУК, ТПУ та СУМК-у. Дальше з'їзд офіційно закрито.

СЕСІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ — 24-ГО ЖОВТНЯ, 1992 РОКУ

Сесія СУК відбулася в суботу, 24-го жовтня, в першій годині по обіді.

Голова Марія Цьона попросила слідуючих осіб до президії: Анну Клапущак, першу заступницю крайової управи та Ганну Іванчук, почесну голову провінційної управи, та приколола їм корсажі.

Молитву провів о. Рибалка. Слідувала хвилина мовчанки в пам'ять покійних членок.

Секретарками сесії покликано Анну Гуменюк та Юстину Талпаш. До резолюційної комісії вибрано Катрусю Шолтер, Катерину Волощук і Зеновію Юзик.

Пані Цьона привітала всіх делеґаток і гостей, висловлюючи велике задоволення, що делеґатки так чисельно прибули на цей з'їзд. Відтак попросила, щоб членки, по черзі, встали й представили себе та відділ, котрий вони репрезентують. Слідуючі відділи були зарепрезентовані: North Battleford, Prince Albert, Whitkow, White Fox, Carrot River, Cudworth, Hudson Bay, Regina, Weirdale, Nipawin, Wadena, Canora, Yorkton, Richard, Blaine Lake, Hafford, Leoville, Saskatoon — відділи Ганки Романчич і Ольги Кобилянської. Всіх делеґаток було 33, гостей — 22.

Слідували звіти:

Олена Орлецька прочитала протокол з минулого з'їзду, який був прийнятий за внеском Емілії Табашнюк. Пані С. Лазарович піддержала.

Фінансовий звіт прочитаний, був прийнятий внеском касирки Розалії Сопотик. Піддержала Анна Білокурий.

До промови покликано Анну Клапущак. Вона повідомила, що заступає голову Марію Воронюк, котра поїхала на провінційний з'їзд Східньої Канади. Пані Марія Клапущак говорила двомовно. Сказала, що велика шана і подяка належиться тим членкиням, котрі так старанно працювали попередньо і тим, що тепер працюють. Але ми стоїмо на порозі другого століття, тож треба відновити дух нашої організації — треба мати новий клич. Яку ролю має відограти Союз? Треба надалі підтримувати українську мову та культуру. Треба слухати старших членок, але також слухати, що молодші кажуть про потреби на будуче. Пані Клапущак сказала, що обставини міняються, роля батьків інакша та що мами часто працюють поза домом. Яку поміч можна дати їм? Далі бесідниця закликала, щоб союзянки мали віру до себе самих, мали віру в Союз та мали віру в поліпшення нашої організації.

Слідували питання та дискусії:

Анна Клапущак повідомила, що Союз начисляє поверх сто відділів і 3700 членок. Видатки фінансові великі. Союз подає поміч Україні — відсилає книжки, журнали, і.т.д. Поштовий кошт зростає — фінанси обмежені.

Емілія Табашнюк суґестувала, що хто має добрі ідеї, повинен ділитися і так помагати одні другим. Може нам треба започаткувати український Day Care Centres. Марія Цьона підкреслювала вартість рідних шкіл, тому що українська мова дар Божий — мова душа народу — мова ключ до культури — звеличуймо українську мову.

Щоб збільшити фінанси для провінційної управи відділи з Реджайни та з Йорктону подарували кілька кухарських книжок на продаж.

Марія Цьона порушила справу вишиваних хоругов. Вона сказала, що не знати в котрій парафії вони тепер знаходяться. Суґестія була, що, наколи знайдуться, провінційна управа повинна тримати рекорд де, коли і кому позичили.

Марія Рудей прочитала перероблену форму аплікацій на стипендію. Деякі додаткові зміни були подані делеґатками. Внесок Марії Рудей піддержала Савеля Ґриба, щоб прийняти форму аплікації як було прочитано, з додатками.

Савеля Бойчук, в імені номінаційної комісії, прочитала склад нової управи на два роки 1993 — 1995. На внесок Савелі Бойчук, котрий піддержала С. Лазарович, склад був прийнятий.

Провінційна Екзекутива:

Почесна голова	Анна Іванчук — Витков
Уступаюча голова	Марія Цьона — Блейн Лейк
Голова	Зеновія Юзик — Кадворт
Перша заст. голови	Савеля Бойчук — Саскатун
Друга заст. Голови	Оля Кей — Саскатун
Рекордова секр.	Анна Клапущак — Саскатун
Кореспонд. секр.	Віра Мачула — Саскатун
Скарбниця	Славка Зіп — Саскатун

Контрольна комісія: Левайна Букурак, Савеля Олексин, Линда Борса — Саскатун.

Членками номінаційного комітету були: Савеля Бойчук — голова, Марія Кіщук, Марія Сенишин, Віра Ноконна, Оля Кей, Вікторія Керелюк, Оля Гавриш.

Марія Цьона склала подяку управі за їхню щиру працю та кооперацію і новій управі побажала успіхів. Нововибрана голова Зеновія Юзик

подякувала за честь і довір'я і сказала, що буде старатися виконувати обов'язки якнайкраще по своїй змозі.

Галя Максимюк подякувала відділові в Принц Альберт за їх щедру гостинність і за гарне приготування до з'їзду.

Сесію СУК закрила Галя Клапущак, піддержала Марія Гарбус.

Стипендійні нагороди по $350 отримали:

1. Таша Канасевич — Ітонія
2. Демян Бобовський — Саскатун
3. Андрій Зіп — Саскатун.

Секретарки сесії: Юстина Талпаш і Анна Гуменюк.

Зеновія Юзик

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА

САСКАТУН, САСК.

В неділю дня 21-ого лютого 1993 р. відділ ім. Ольги Кобилянської СУС в авдиторії української православної Катедри Пресвятої Тройці влаштував Свято членства: відзначення почесних членок та прийняття нововписаних.

Ольга Кобилянська — це імя великої української письменниці, яка стоїть в рядах українських письменників XX століття. Всі її твори присвячені великій ідеї боротьбі за „людину", за пошану до неї, незалежно на якому б степені культурному чи соціяльному вона не стояла.

Перед Кобилянською відкрилися нові духові обрії, нові ідеї, ідеї відродження народу, піднесення прав захист інтересів української жінки, розвиток української мови. Захопившись цими питаннями вона сміло вступила на той шлях, яким ішла все своє життя — шлях оборони прав людини, а насамперед прав жінки.

Святу Літургію відслужив отець Тарас Крочак, співав хор під дириґентурою Л. Клапущака і дяків Ореста Стефанюка, Володимира Вахняка і Юрія Симчича.

Пів до другої години по обіді всі гості та членки відділу прибули до авдиторії, культосвітня референтка Анна Михайлюк привітала всіх. Отець Крочак провів молитву. Марія Воронюк, голова відділу при катедрі й голова СУС на Канаду, привітала всіх учасників і коротко пояснила ціль „Дня Членства". Пані Воронюк сказала кілька слів про працю і заслуги членок Союзу Українок Канади у громадському житті.

Ольга Кий, Марія Кіндрачук і Розалія Джарман вітали і вручали грамоти тим членкам, що працювали в організації певні роки: д-р С. Стечишин (не була присутна) за 70 років приналежности до Союзу У.К., за 60 років — Марія Ткачук, Марія Михайлюк, д-р Г. Гнатишин, Михайліна Никіфорук, Марія Савіцька, Марія Дорош, Ольга Гавриш, Настуня Михайлюк, Елисавета Заліщук, Марія Гарбус, Параня Турецька, Варвара Катеринич; три членкині за 50 років — Галя Максимюк, Емілія Табашнюк і Анастазія Буряник, а дві за 25 років — Анна Яблонська і Михайліна Гавриш. Учасники привітали їх оплесками. Поздоровляємо Вас всіх! Десять нових членок прибули до відділу — Ольга Бокшован. Анна Стінка, Славка Шамбол-Горан, Анна Гуменюк, Леся Кіндрачук, Левоня Кіндрачук, Фей Іванченко, Марія Сопотик, Елис Кріпкий й Рут Мельник. Всі нові членкині отримали грамоту приналежности і статути.

Леся Кіндрачук представила Зеню Юзик, могилянку й учительку, доповідачку цього дня. Пані Юзик говорила про навчання української мови, учасники пильно слухали. Панна Діяна Грицюк висловила їй подяку.

Після цього прослухали дві музикальні точки, Кариса Клапущак, 10 літна дівчинка, донька Л. Клапущак, грала на скрипці "Concerteno in G". Карися прекрасно грала. Всі дівчата з хору „Ластівки" співали дві пісні „Тихо над річкою" і „Ходила я по садочку". Всі учасники були дуже захоплені цими музикальними точками, нагородили їх грімкими оплесками. Леся Клапущак приграваля на піяно.

Анна Михайлюк подякувала всім учасникам і запросила всіх до перекуски, що стояла на гарно прибраних столах.

Референтка „Променя" Марія Дорош зайнялася розігравкою, Стефанія Неділенко виграла переплату „Променя" на один рік.

Після програми відбулася чайна гостина, при чайку ще довго йшла розмова в гуртках. Було біля 150 присутніх на цій імпрезі.

Ф.І.К.

ВІДДІЛ СУК ІМ. КН. ОЛЬГИ
ПРИНЦ АЛЬБЕРТ, САСК.

Річні збори відділу ім. кн. Ольги відбулися 23-го листопада 1992 р. в присутності 26 членок.

Збори відкрила голова Зоня Крековець, о. Рибалка прочитав молитву.

Предсідницею зборів вибрано Анну Марусяк, секретаркою Савелю Кошлей.

Савеля Валидуда прочитала протокол минулорічних зборів, Олена Гриненко дала фінансовий звіт. Референтки подали свої звіти. Протокол і звіти були одобрені.

В відділі є 64 членки. На протязі 1992 р. відбулося 8 зборів, двоє засідань заряду.

1992 рік був переповнений працею і святкуваннями, але при постійній співпраці членок закінчився успішно.

Почали рік новорічною забавою, а потім Йорданська вечеря, пекли пасхи і бабки на Великодній чай, влаштовували продаж печева і писанок, спільне свячене, перекуска на Проводи, Ягідний чай в червні, продаж печева, вишивок (дбайлива праця членок на протязі зими) і інших ручних робіт.

В цей рік „100-ліття поселення українців в Канаді" вшанували наших піонерів, членів і членок СУК.

На храмове свято членкам (70 років і більше) подали даровий обід, нагородили їх грамотами.

В липні місяці разом усі українці святкували „100-ліття", ми приймали участь у спільному ювілейному хорі, помагали з обідами (варили борщ і вареники).

В вересні приготовляли осінню вечерю на 300 людей.

Мали честь гостити делеґатів і гостей Саскачеванського Провінційного З'їзду в днях 23-25 жовтня.

Підтримуємо працею і фінансово українську православну церкву, недільну школу, український музей, оселю „Зелений гай", стипендійний фонд, журнал „Промінь" і багато інших добродійних організацій.

Щороку гостимо наших членок у Пайнв'ю Терес домі. Відвідуєм хворих по лікарнях і домах. Розробили плян праці на 1993 рік.

Склад заряду на 1993 рік:

уступаюча голова — Зоня Крековець,
голова — Розалія Сопатик,
1-ша заст. голови — Анна Марусяк,
2-га заст. голови — Юстина Голик,
рекордова секретарка — Савеля Валидуда,
заст. секретарки — Галя Орлецька,
кореспонденційна секр. — Анна Марусяк,
касірка — Олена Гриненко
Контрольна комісія: Марі Ешишин, Оля Лабюк, Анна Злипко,
Референтки:
Шпитальний комітет — Олена Гриненко,
Багатокультурний комітет: Савеля Кошлей і Леі Остапович,
Червоний Хрест — Зоня Крековець,
Похоронний комітет: Юстина Галик, Катерина Романчук, Анна Марусяк,
Мистецтва: Оля Гавриш, Оля Лабюк, Анна Маконка,
Сестриці: Марія Есієнко, Анна Злипко, Марі-Анн Гринюк,
Телефонічний комітет — Савеля Олексин.

Розалія Сопатик
голова

Савеля Валидуда
секретарка

СОРОКЛІТТЯ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ І ВІДЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНОК
СТІНЕН, САСК.

В неділю 8-го листопада 1992 р. громада св. Димитрія в Стінен святкувала храмове свято, а відділ Союзу Українок ім. кн. Ольги свій 40-літній ювілей.

Після врочистої Літургії о. В. Ломашкевич відправив панахиду за покіних і молебень за здоров'я членок.

Під час панахиди членки тримали засвічені свічки, а голова відділу прапор.

Після молебня хор проспівав „Многая Літа".

А по богослуженнях присутні перейшли до міської залі на святочну гостину.

Заля була по святковому прибрана. На столах — свічки і осінні квіти, колосся пшениці і ювілейний торт.

Перед головним столом — маленький столик, перев'язаний жалібною стрічкою. На столику — калачі і довкола них свічки за покійних членок.

Left to right: Vicki Koroluk, Natalie Rostotski, Adonia Kozmaniuk, Nellie Anaka, Elsie Surcon, Mary Wihnan, Antoinette Korpan, Martha Malenki.

Голова громади Орест Ростоцький привітав гостей, попросив о. Ломашкевича поблагословити страви.

Після обіду програмою проводила голова відділу Марія Курковська. Вона привітала присутніх, представила почесних гостей, гостю-доповідачку пані Катерину Лабюк і вісім почесних членок.

За 40 літню працю грамоти одержали: Адонія Козменюк, Анастасія Анака, Єлисавета Цуркан, Марія Вігнан, Антонія Корпан і Марта Маленька.

За 25 літню працю грамоти одержали Вікторія Королюк і Наталя Ростоцька.

Пані Аделя Стеранка і панна Соня Курковська вдекорували корсажами відзначуваних членок.

Позасвічували свічки навколо калачів, проспівали „Вічна пам'ять" покійним членкам. Під проводом дириґентки Василини Стеранки хор проспівав гимн СУК. Після цього слідували привіти і побажання від слідуючих осіб: Юлії Новік — голови відділу ім. Л. Українки з Стирджис, Нормана Гараса — голови Гаєс округи, Павла Курковського — голови ТУС.

Анна Ковальчук представила доповідачку пані Катерину Лабюк і попросила до слова. Її доповідь „Цінність товариства" була повчаюча. Вона висловила признання товариству за гарно проробленну громадську працю. Анна Ковальчук висловила пані Лабюк щиру подяку й вручила подарунок від відділу: вазу з квітами.

Після цього слідувала церемонія вшанування. Пані Парася Ґурська зачитувала заслуги кожної відзначуваної членки за 40 літ праці, а Василина Стеранка — за 25 літ праці у відділі. Пані Лабюк вручала почесні грамоти. Пані Марта Маленька по стану здоров'я не змогла бути присутня на церемонії. Тому по закінченні свята голова відділу, о. Ломашкевич і пані Лабюк відвідали її в Gateway Lodge в Канорі і вручили їй грамоту.

Пані Парася Ґурська представила пані Марію Курковську, яка на протязі 25 літ без перерви працює головою нашого відділу ім. кн. Ольги в Стінен, висловила їй глибоку подяку за здібність і вміння працювати з людьми, а пані Анеля Королюк вручила їй китицю квітів.

Пані Марія Курковська подякувала всім за шану і довір'я і просила всіх і надалі працювати в згоді.

Голова громади Орест Ростоцький подякував всім за участь, подякував членкам відділу за велику працю і побажав успіхів на майбутнє. Отець Ломашкевич подякував гостям з сусідніх громад і всім присутнім, пані Лабюк — за участь в святі, поздоровив почесних членок, побажав всім доброго здоров'я.

Голова відділу Марія Курковська подякувала всім, що так чисельно прибули і тим звеличили свято, і запросила всіх на ювілейний торт і каву. Хор проспівав молитву „Боже на землю нашу поглянь" і „Достойно є".

Анна Ковальчук

ВАСИЛЬ І ЮСТИНА ФЕДЕЙКО

КЕЛОВНА, Б.К.

Нема спочинку для творчих рук. І так у руках Юстини Федейко все вишивка при кожній вільній хвилині в щоденній праці. Це не її вдача сидіти бездільно. Ось, приготувавши полуденок, знову сіла, обводить темною ниткою позаглінним стібом дрібно вишиті темно жовтим і, каже вона, треба обвести кожну букву темнішим, брунатним стібом, щоб слова були виразні прочитати. Вложений в рамці, такий панель на стіні звертатиме на себе увагу. Вишивки це її життя.

Юстина Федейко фахівець у так званих „петі-пойнт" вишивках, яких у її домі на стінах так багато, що разом творять захоплюючу художню виставку гідну уваги. Багато їх різних відмін розміром, тематикою і гармонією кольорів. Є там мініятюрної величини коверти, інші середнього розміру і деякі дещо більші; тематика різноманітна — розкішні квіти в гармонійних різнобарвних укладах. Особливу увагу звертає на себе картина, на якій вишита в'язанка червоних польових маків з блаватом і романом, нагадують поля в Україні. Далі бачимо краєвиди, женці з серпами при праці, орач оре поле волами, на іншій картині викопують картоплю; танцююча пара в гуцульській ноші, а друга в полтавській; діти на гулянці, пара маленьких котенят, пара малих собак. Годі всіх згадати, так їх багато.

З подивом оглядаю мистецьку працю Юстини, милуюся її творами і питаю, скільки ж вона вишила всіх разом. Поверх сотки, відповідає. Багато з них вона роздала родині і друзям, а решту тримає для своїх внуків на пам'ятку. Справді це цінна і тривала пам'ятка від бабусі для потомків.

Юстина Федейко має багато більше рукодільних виробів — в'язаних і гачкованих. Вона навіть робить гачковані мати на підлогу із пластикових торбин, що крамниці вкладають у них товар для покупців.

Вишиття „петі-пойнт" мініатюрне, виконане на дуже дрібній канві розділеною ниткою і вимагає побільшаючого скла вишити складні подробиці взірця в повній гармонії. Це клопітлива праця, яка вимагає замилування, хисту, зручности і великої терпеливости вивести всі подробиці ниткою і не розгубитися. Якщо б купити „петі-пойнт" образок, прийдеться заплатити високу ціну у сотках, а то й навіть тисячах. Всяка художня творча праця має високу ціну.

Юстина, з родини Райчиба, і Василь Федейко це провідна родина в українській громаді в Келовна, Б.К. Обоє вони бувші питомці Інституту ім. П. Могили в Саскатуні з років 1928, 1929, коли мій чоловік Юліян був там ректором у тих роках. Обоє вони мені близькі з нашого спільного співжиття в Інституті, а також громадської співпраці пізніше. Тому мені приємно було бути гостею в їх домі під час мого перебування в Келовні.

Василь і Юстина мають середню освіту. Василь закінчив учительський семінар Нормал і вчителював кілька років в українських поселеннях в Саскачевані, де після шкільних годин навчав дітей українського письма, історії України та народних пісень. Така в тих часах була місія випускників Інституту ім. П. Могили провадити просвітянську працю на поселеннях. 1938 року Василь і Юстина побралися. Під час Другої світової війни Василь Федейко служив у збройних силах Канади. Кілька років обоє займалися бизнесовим підприємством, пізніше купили фарми в північній Альберті Гайлевел і розвели модерне господарство з найновішими машинами, приборами. Виховали вони трьох синів — Василя, Євгена, Дениса та дочку Катрусю і втішаються своїми внуками.,

1978 року вони переїхали до Келовна, Б.К. на відпочинок по роках трудів. Тут вони включилися до праці в церковній громаді Св. Петра і Павла та місцевих організацій ТУС, Орден Св. Андрея, Тризуб, КУК. Юстина входить до місцевого відділу Союзу Українок.

Василь і Юстина Федейки належать до національно свідомих патріотів жертводавців, що постійно своїми щедрими датками підтримують різні українські справи, що життя їх день за днем висуває як необхідну потребу українського життя. Їх жертвенність гідна уваги.

Савеля Стечишин

НІНА КРИВОРУЧКО — 93

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Пані Ніна Криворучко з нагоди свого 93-го року від дня народження вшанувала журнал „Промінь" даром в сумі 93 доляри.

Щиро дякуємо пані Ніні Криворучко за те, що вона цінить „слово". Якщо наш „Промінь" дійшов до серця читачки, то це для нас і є найкраща нагорода. Щиро дякуємо за дарунок.

Пані Ніні Криворучко бажаємо в доброму здоров'ї прожити ще довгі роки!

Редакція „Промінь"

89-ЛІТТЯ ЄВДОКІЇ КОТИК

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Дня 5-го березня 1993 р. з нагоди дня народження пані Євдокії Котик відбувся приємний вечорок, на який зійшлися членки відділу СУК ім. кн. Ольги, члени церковної громади св. Михаїла і дочка пані Котик з чоловіком побажати доброго здоров'я ювілятці і повеселитися.

У церкві св. архистратига Михаїла парох о. Мирослав Парфенюк і архипресвітер Григорій Василів відслужили молебень за здоров'я нашої ювілятки. Отці щиро поздоровили паню Котик від себе і від добродійок, а всі проспівали „Многая літа". При вході до церковної залі всі вітали паню Євдокію Котик, а членки посадили її за стіл, прибраний квітами і ювілейним тортом з написом „На многі літа".

Членки відділу СУК приготовили смачну перекуску.

Голова громади Іван Климчук привітав гостей від себе і від громади св. Михаїла. Пані Фіона Тарновець привітала пані Котик від себе і від відділу СУК ім. кн. Ольги. Потім коротко розповіла про життя пані Котик і вручила їй дарунок.

Пані Євдокія Котик народилася 1-го березня 1904-го року в селі Чернятин, повіт Городенка, в Україні. До Канади приїхала 1924-го року і поселилася в Крейдор, Саск. Була членкою церкви свв. Петра і Павла, а в 1928-му році перебралася до Вітков, Саск., стала членкою церкви св. Духа і 1929 р. записалася до Союзу Українок Канади. В 1978 р. переїхала до Едмонтону, належить до церкви св. Михаїла і до відділу СУК. Тепер пані Котик мешкає в домі св. Івана в Едмонтоні. Пані Котик пережила тяжкі піонерські часи, але завжди пам'ятала і свої обов'язки супроти церкви і організації, членкою якої вона вже є 52 роки. Вона шанувала і шанує свою українську церкву, культуру і мову. Вона завжди тримала

п. Євдокія Котик

порядок в церкві, прикрашувала церкву вишивками і робила пожертви на інші потреби церкви, коли було це потрібно.

Пані Котик щиро працювала і в відділі, поки їй здоров'я позволяло. Була вшанована грамотою 25-ти ліття і 40-ліття за щиру працю в СУК.

Пані Котик не забуває нас і тепер, передає нам привіти, і ми їй щиро вдячні за це.

Бог обдарував паню Котик двома дочками Настунею Гопкінс і Єлизаветою (упокоїлась в 1982 р.) і сином Петром, який також упокоївся 1 1990 році. Пані Котик втішається 10 внуками (одна внучка покійна), 11 правнуками і 3-ма праправнуками. Вона доброї і милої вдачі і добровільно багато помагає своїй родині.

В кінці програми наша ювілятка сердечно подякувала отцям, членкам СУК за перекуску, дочці Насті і зятеві і всім присутнім.

Бажаємо пані Котик кріпкого здоров'я на многі, многі літа!

З нагоди 89-ї річниці з дня народження пані Котик жертвує на журнал „Промінь" 50.00 дол.

Фіона Тарновець
реф. „Променя"

ВІДДІЛ ІМЕНІ КН. ОЛЬГИ
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Річні збори відділу СУК імені кн. Ольги відбулися 1-го грудня 1992 р. в залі при церкві св. Михаїла. Присутніх було 36 членок.

Збори відкрила голова Галина Репка молитвою. Покійних членок вшанували співом „Вічная пам'ять".

Предсідницею зборів була Анна Звоздецька, секретаркою — Фіона Тарновець.

У нашому відділі є 80 членок. Відділ складається з 17 комітетів, які співпрацюють з управою. Відбули 8 місячних зборів і одні річні збори. На зборах читаємо обіжники від Централі і Провінційної управи СУК. Після кожних місячних зборів справляємо день уродини членкам, які мають того місяця уродини.

Членки нашого відділу готують похоронні, поминальні, весільні і ювілейні обіди, також Йорданську Святу Вечерю, пущення, маланку, Великодний святочний обід, обід на храмове свято, День Подяки і влаштовують 2 базари. Цього року припала нам черга приготовити вечерю для Альбертських вівтарних хлопців разом з їх родинами. Також влаштували бенект для Ордену Св. Андрея.

Подаємо каву і перекуску щонеділі після Богослуження, це дає нагоду людям познайомитись.

Разом з другими відділами в Едмонтоні ми допомагали на чайному прийнятті для Провінційної управи СУК і для Владики Івана. Також брали участь у „День Спадщини", що відбулася у „Гавриляк Парку" в м. Едмонтон.

Під проводом добродійки Парфенюк маємо Недільну Школу. Є 17 дітей. Шкільний комітет приготовив концерти на День Матері, св. Миколая, і вшанування Тараса Шевченка.

Наш добродійний комітет висилає квіти і картки-побажання хворим, також відвідують хворих по лікарнях і домах. Під час Великодних свят приготовляємо кошики з „свяченем" і розвозимо хворим Святу Вечерю на Йордан. На час Богослуження в домі сеньйорів і лікарні наші членки допомагають хворим прибути до каплиці.

Ми провадили писання писанок перед Великодними святами. Цього року нам було дуже приємно, що молоді мами зі своїми дітьми брали участь в цьому.

Наш відділ разом з церковною громадою св. Михаїла зібрали одяг, харчі, ліки і гроші на проєкт „На здоров'я". Все це було відправлено літаком, котрий стояв в Едмонтоні, в Україну для допомоги.

Наші фінансові пожертви були: на нову залю при громаді св. Михаїла, на „Промінь", садочок св. Івана, на проєкт „На здоров'я" в дитячі лікарні України, на церкву св. Михаїла, на нове устаткування до кухні при новому залі громади св. Михаїла.

Управа відділу на 1993 рік:

М. Попович — уступаюча голова; Г. Репка — голова; О. Стельмащук — 1-ша заступниця голови; Г. Маряныч — 2-га заступниця голови; С. Павлюк — 3-тя заступниця голови; Ф. Тарновець — рекордова секретарка; О. Зачернюк — кореспонденційна секретарка; Г. Климчук — касирка; Н. Загор, З. Копчак, А. Мелешко — Контрольна комісія; А. Зотик, Р. Цембалюк, О. Камінска, М. Меґеґа, Р. Пачисник — Добродійний комітет; Р. Гилдабренд, Н. Савчук, Г. Федюк, О. Зачернюк, І. Хіжан — Церковний комітет; Л. Король, Ф. Тарновець — Суспільна Опіка; Ґ. Васильців; Р. Цембалюк, Ф. Тарновець — КУК; А. Мелешко, М. Пиклик, С. Турта — Телефонічний; добр. М. Парфенюк, І. Хіжан, С. Стороженко, Н. Загор, Р. Гилдабренд — Недільна школа; добр. М. Парфенюк, Ш. Сорокан — вчительки; Р. Чорнолюк Недільне підприємство; М. Попович, Р. Цембалюк, А. Мелешко. добр. М. Парфенюк — базар; Ф. Тарновець — „Промінь"; Ф. Тарновець, Г. Климчук — бібліотека; Ф. Тарновець, Р. Цембалюк — членський; Г. Федюк, М. Попович, Н. Савчук, С. Крикун, С. Стороженко, О. Зачернюк, Н. Озіпко, О. Камінска — кухарки; добр. М. Парфенюк, А. Мелешко, Р. Цембалюк, Р. Пачисник, М. Попович — Дім сеньйорів і лікарня; Н. Загор — Культосвітний; І. Хіжан, Ю. Мойсей, С. Стороженко, І. Тополницка, Р. Котик, Р. Гилдабренд, Ґ. Король — Інститут св. Івана; С. Стороженко, О. Зачернюк, М. Голден — номінаційний; Г. Репка, Ф. Тарновець — Провінційний Музей.

Ф. Тарновець
референтка „Променя'

ENGLISH SECTION

AN EXTRAORDINARY EVENT

A few weeks ago a beautiful wraith, symbolizing the free spirit of Ukraine, made the sign of the Cross before she took to the ice in Prague. As the world watched the figure skating competition it was astounded by the grace, ease and skill perfection of OKSANA BAIUL. At age 15 she won the gold medal which had always eluded skaters of the former Soviet Union, and with it the hearts of the viewers.

Not only did she bring glory to Ukraine by her winning the gold medal but also through the ceremony of presentation. She stood on the winners' podium with tears in her eyes, listening to the Ukrainian National Anthem. Above her the yellow and blue flag of Ukraine soared, seemingly announcing to the world a new champion and a new era. The pageantry was the first time ever that the world heard the Ukrainian National Anthem at any worldwide competition. Only gold medal winners earn the privilege of having their country's anthem played.

Victor Petrenko had skated at the Olympics but all former Soviet skaters were under the C.I.S. label at that time and no Ukrainian anthem was played. We shall watch the next Olympics hopefully to see if he can win for Ukraine again.

To Oksana — we send warm congratulations for her achievements and for bringing the Ukrainian National Anthem to the world stage for the first time.

— submitted by Janet Swenarchuk
Kelowna, B.C.

PHOTO —UKRINFORM

UKRAINIAN EASTER

by Anastasia Parash

Editor's Note: We regret this article was not submitted in time for our Easter issue, however, we are still publishing it, in the spirit of our springtime rituals.

In the life of the Ukrainian everywhere, the entire year constitutes one great cycle of holidays, enriched with charming customs, symbolism and ceremonies, many of which have come down from pre-Christian times. The early Christianized Ukrainians, refusing to discard their ancient beliefs and traditions, fitted them aptly into the new Christian ideology, producing a rich blend of pagan and Christian elements. This is particularly true of the Easter customs.

One of the most beautiful of all Ukrainian Easter traditions is decorating eggs with artistic geometric and various other motifs of a symbolic nature. The decorated eggs are called "pysanky", from the word "pysaty" — which means "to write." The design is actually written on the egg with a fine-pointed "kistka" (stylus) dipped in wax, after which follows a series of dye baths. Pysanky are raw and not eaten. "Krashanka" is derived from the world "kraska", meaning color, A krashanka is a hard-boiled egg dyed a solid brilliant colour, which may be eaten.

The art of painting Easter eggs is still widely practised in Canada and elsewhere, and is a definite contribution to world culture. Time has not reduced the design to a simpler form. The eggs are usually prepared by using methods handed down from mother to daughter, applying their own skills and ingenuity, creating and arranging patterns combined to attain the necessary brilliance, clarity and lasting colour. Rarely are two eggs decorated identically. Each new generation strives for greater perfection, beauty and intricacy. Ukrainians have become unrivalled experts in this interesting folk-art. A painted egg may well be called a miniature mosaic.

Observance of the Holy Week begins on Palm Sunday, with a special Church Service at which small twigs of pussy willows are blessed and distributed among the congregation. Passion Service on Holy Thursday, the Burial Service and the Procession with the Holy Shroud on Good Friday, and then the Adoration at the Holy Grave on Saturday, prepare the people spiritually for the Resurrection. Fasting, remorse and confessions take place that week.

With the break of dawn on Easter Sunday a special Resurrection Service is held with a procession around the church. The most beautiful aspect of the services of the joyful heralding of a risen Christ is the singing of the traditional Ukrainian hymn "Christ is Risen" (Khrystos Voskres).

At the conclusion of the service, rows and rows of food-laden baskets, with a lit candle in each, are blessed by the priest. People greet one another with "Khrystos Voskres" (Christ is Risen) to which the reply is "Voistyno Voskres" (He is Risen indeed!). It is the custom to exchange or give Easter eggs with this greeting.

— submitted by Anastasia Parash,
Lesia Ukrainka Branch
Hamilton, Ontario

KURELEK HASTY NOTES

The National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada has published a set of six hasty notes. The illustrations were selected from a collection of twelve paintings depicting the pioneer life of Ukrainian women. This series of paintings, commissioned by the Ukrainian Women's Association, was painted by the late William Kurelek. The six paintings chosen were: Teaching Ukrainian, Teaching Ukrainian Embroidery, Making Easter Eggs, Clay Plastering, Ukrainian Christmas Eve Feast and First Meeting of the Ukrainian Women's Association.

These full-colour hasty notes are folded to 5 3/4 by 7 1/4 inches. A package of six cards and envelopes sells for $7.95 — all taxes included. Orders may be placed through the Ukrainian Women's Association of Canada, National Office, 612-24th Streat East, Saskatoon, Sask. S7K 0L1, telephone 306-244-1188, for the given price of $7.95 per package, plus postage and handling.

INSOMNIA

Sleep is something we take for granted — until it plays hard-to-get. Then we're willing to do just about anything for those elusive few winks: you flip your pillow over to the cold side, lie on your back, turn over on your side, your other side, your stomach. Nothing works. Fluffy pillows, one pillow, two pillows, your partner's pillow, no pillow. As you lie there suffering with insomnia, it may comfort you to know you are not alone.

Insomnia is classified as the inability to fall asleep or maintain sleep. It is not a disease. However, research shows that most insomniacs actually do sleep. They may not be sleeping very well, but they are getting more sleep than they think they are. For most, it is a response to excitement — both good and bad events can keep you awake thinking at night. When insomnia persists for weeks or months your health, mood and productivity suffer and you are more likely to have accidents. Making some lifestyle changes can make a major difference in the quality and quantity of your sleep.

The inability to sleep is a frequent cause of physician visits, many of which could be avoided. Many of these visits are made specifically to obtain sleeping pills that are "better" than those available without a prescription. Yet many physicians believe that sleeping pills should be avoided whenever possible. The stronger drugs available by prescription are more likely to really knock you out, but they do not produce a natural sleep. They interfere with what is called Rapid Eye Movement (REM) sleep, and this has the effect of making the sleep less restful. As a result, you may feel more fatigued than ever, and may conclude that you need more of the drug. The more drug you use, the more disturbed you sleep. This vicious cycle has become an unnecessary national health problem.

Alcohol produces a similar effect. Although an after-dinner drink may do no harm, large quantities of alcohol also interfere with REM sleep and can cause you to feel agitated the next day.

"What do you take for insomnia?"
"A glass of wine at regular intervals."
"Does that make you sleep?"
"No, but it makes me satisfied to stay awake."

The best drink to bring on the Sandman is milk. Plain warm milk contains generous amounts of the amino acid *tryptophan,* a natural substance that is directly involved in the body's production of a sleep inducer called *serotonin.*

For people who have an intolerance to lactose and cannot drink ordinary milk, a recipe from "Natural Folk Remedies" may help. Dissolve two tablespoons of honey in a glass of buttermilk and stir in the juice of one lemon, mixing well.

For those who do not like, or cannot take milk at all, some herbs are valued for overcoming insomnia. An excellent herbal tea to induce sleepiness is camomile. Other herbs valued for overcoming insomnia are hops, passion flower, catnip, basil, and lemon verbena.

Break your chain of thought before retiring. Relax by reading, watching television, taking a bath, or listening to soothing music — something that helps to keep your mind from working overtime on life's more serious problems. It has been suggested that reading something that you feel you should, but really don't want to, is sure to put you to sleep.

Once you get into bed, the use of creative imagery and relaxation techniques to keep your mind off unrestful thoughts can be useful. "Counting sheep" is the oldest kind of creative imagery. Another technique is to imagine that your breath is coming in through the toes of your foot, all the way up to your lungs, and back out through the same foot. Do this three times, repeat the procedure for the left foot and then for each of your arms. An alternate imagery technique is to concentrate on a pleasant scene that relaxes you, such as walking on a beach and hearing the sounds of the water, or being in a favourite parlour garden.

"Did you try the simple plan of counting sheep for your insomnia?"
"Yes, doctor, but I made a mess of it. I counted ten thousand sheep, put them on the train, and shipped them to the market. When I got through counting the money I got for them, it was time to get up!"

— submitted by Ollia Waverick
Surrey, B.C.

"TEN YEARS TO SAVE THE EARTH"

Dr. Helen Caldicott, an Australian pediatrician, came to Canada to address the most important issue of our times — the pollution and abuse of the earth. She was the narrator of the Academy Award — winning film "If You Love This Planet" and rose to international prominence as a member of the Nobel Prize-winning International Physicians for the Prevention of Nuclear War. She first became well-known in the 1980s as a tireless, outspoken leader of the disarmament movement.

Speaking to an audience of 300 at Convocation Hall, University of Toronto, on March 18, 1993, she urged her listeners to take the threat of ecological disaster seriously.

"The Earth is literally dying. Within ten years, if we don't reverse the interacting effects of the damage and changes we've inflicted, they will be irreversible for most species and most probably ourselves."

Helen Caldicott is a skillful speaker with a lilting Australian accent. With her words she tries to break through the defences of her audience and to arouse its moral sense. Sometimes her remarks are totally outlandish — like urging listeners to keep cows for their methane gas to supply energy to heat their homes. But they make headlines in newspapers.

After more than a decade of protest against nuclear power and the arms race, her new mission in life is saving the world from environmental disaster. To her, today's ecological problems are just as urgent as the nuclear holocaust. She blamed politicians, doctors, scientists and apathetic citizens for the state of the world. But she laid the most blame on huge corporations and multinationals.

In fairness to smaller industrial enterprises, some of them are trying sustainable development, that is, use resources responsibly, recycle where possible and avoid great amounts of pollution. But sustainable development is a slow process and, to most people, jobs are more important than the environment. Ecology activists counter with the statement that these two issues should not be separated.

According to *"Current Biography, 1983"*, Helen Caldicott gets her last name from her marriage to William Caldicott, a fellow doctor and also a native of Australia. Helen is from Polish and Irish descent. Her father, Philip Broinowski, was a factory manager and her mother, Mary Mona Enyd, was an interior designer. Helen Broinowski was educated in public schools and a Presbyterian school in Adelaide. She became a radical at the age of 14 when she read *"On the Beach"* by Nevil Shute. It was a scary novel about a nuclear holocaust, set in Australia.

Helen entered the University of Adelaide Medical School at age 17. After talking her degrees, she married William Caldicott and went into general practice in Adelaide. In 1966, she and her husband moved to Boston, Massachusetts where she had a three-year fellowship at Harvard Medical School. They returned to Adelaide in 1969.

Helen nearly died when she caught hepatitis from a patient by pricking her finger accidentally with a hypodermic needle. When she recovered, she "felt she owed the world something." Her love for her own children and her work with children born with cystic fibrosis sparked her interest in the future of mankind.

She became an activist almost by accident, when she learned that France had been conducting nuclear tests on Mururoa Atoll in the South Pacific. She began writing to local newspapers, warning readers about the dangers of atomic fallout. The winds blow the radioactive particles about and eventually they fall to earth with the rain and work their way through the soil and underground water. Finally they enter the food chain, causing health problems to both people and animals.

Other people began to write letters to editors in support of her position. Eminent scientists joined their voices to hers. She was asked to talk on radio and television and so became an anti-nuclear activist.

Then a confidential government report was leaked to her by a sympathizer in the state government of South Australia. It confirmed that a high level of radiation had been found in South Australian drinking water in 1972. There were angry protest marches in all large cities of the country; consumers boycotted French perfume and cognac and postal employees refused to handle French mail.

But success was short lived. In 1974, the Government of Australia offered to sell its vast supply of uranium, the raw material for most forms of nuclear technology. Balance of payments became the more important issue and Helen Caldicott found that people began to disregard the dangers of nuclear power. The uranium miners needed their jobs. The multinationals put full-page ads in newspapers, calling Australians selfish if they did not export uranium to an energy-hungry world.

In the 1970s, the USA Government began an intense competition with the former Soviet Union in stocking more and more nuclear weapons and developing more clever delivery systems for them. At the same time, the commercial nuclear power industry was encouraged to grow. By 1978, between the USA and the Soviet Union there were 50,000 nuclear weapons on earth, a total power several times greater than necessary to wipe out the population of the planet; 263 nuclear reactors were in operation, each raising the level of radiation and each producing tons of dangerous radioactive waste.

"Nuclear technology stands to inherit the earth."

An organization called Physicians for Social Responsibility, founded earlier, began a revival in 1978 with Helen Caldicott and ten of her doctor colleagues. On March 28, 1979, when the reactor at Three Mile Island, Pennsylvania had an accident which almost caused a meltdown, more than 500 physicians joined the organization.

When the Reagan administration stepped up the arms race, the Physicians for Social Responsibility turned its attention to Arms Reduction. Scientists joined in to study the impact a nuclear hit would have on population and the environment. It prepared a documentary film, "Eight Minutes to Midnight" which was nominated for an Academy Award in 1982.

The following year the National Film Board of Canada made the documentary "If You Love This Planet." This film won an Oscar but greatly displeased the US Department of Justice. It labelled it as "political propaganda," put restrictions on it and wanted a list of American organizations that asked to see it.

Dr. Caldicott described her meeting in 1983 with Ronald Reagan, former President of the USA. He knew that she was afraid of a nuclear war. He assured her that he could prevent it by building more bombs as a deterrent. He went on to say that the Russians were totally evil, Godless communists. He would not listen to any of her fears concerning a nuclear holocaust. His eyes glazed over as he kept repeating something about an Evil Empire. He said that people who work for a weapons freeze are either KGB dupes or Soviet spies. She could not get through to him at all.

Dr. Caldicott toured America during 1983, campaigning for a speedy nuclear disarmament beginning with a weapons freeze. She became a member of International Physicians for the Prevention of Nuclear War. This group won the 1985 Nobel Peace Prize. She went on to organize another peace group, the Women's Action for Nuclear Disarmament. She lectured all over the globe.

She returned to Australia and chose a place in a forest as her new home. Then she discovered that the Government had given permission to the Japanese to cut down the trees to make wood chips and turn them into computer paper. All natural beauty would be destroyed and the habitat of the most unique animals in the world would be endangered. As she said, "she was trying to save a world that was already quietly dying."

The power of multinationals or transnationals, as she calls them, became clear. Multinationals are huge business companies which operate in several countries. To her, these corporations are unnatural: nameless, faceless, large, they answer to nobody, with profits larger than the Gross National Product of most countries. They have great power and control governments through trade sanctions. (Note how quickly our Government of Canada caved in to the giant multinational drug companies when it extended drug patent protection under Bill C-91.) It is said that corporations have no soul; it can be said that they do not subscribe to patriotism either. They use up natural resources. They use cheap labour. They would never admit to being polluters. They own their own media or have financial clout over others so can influence, in their favour, the beliefs of millions of people.

She gives one example about the media. She was invited to be on "Charlie Rose," New York Public TV. For twenty minutes he talked to a racing car driver. Then Dr. Caldicott got ten minutes to talk about how the world is dying. She was booked on NBC's "Today Show", then somebody read her latest book and suddenly she was cancelled.

"The media is deciding the fate of the Earth".

To Dr. Caldicott, life is very precious.

"To look at the beauty of this country; the beauty of the world is just extraordinary. To look at a baby; to know what that means. I wake up every morning and I thank God that the planet is still here."

— submitted by Helen Raycheba

65th ANNIVERSARY CELEBRATION FOR ANTONIA AND PETE DOBROWOLSKI

Mr. and Mrs. Pete Dobrowolski of Surrey, B.C. (and formerly of Saskatchewan) celebrated their 65th wedding anniversary on February 6, 1993. To add to the happy celebrations was Pete Dobrowolski's 89th birthday celebration.

The couple's two daughters, Mrs. Katie Geleck Elfros of Saskatoon and Mrs. Marie Bauer of Toronto travelled to Surrey to join in the celebrations, along with two grand-daughters. Also, six cousins and several close friends from the Surrey area attended a dinner in honour of the anniversary couple, held at a local restaurant. Further refreshments were served at the Dobrowolsi home at a party organized by the family.

All present wish Antonia and Pete Dobrowolski much joy and Mnohaya Lita!

In honour of the 65th anniversary, the family has sent a $50.00 donation to the Promin Press Fund.

Antonia and Pete Dobrowolski
1928 — 1993

"NA MNOHI LITA"

On the ocassion of her 90th birthday celebration on April 5, 1993, the family of Anastasia Kowal-Dmyterko — mother, grandmother and great-grandmother, express their very best wishes for her continued good health and great happiness. May the Good Lord bless her!

The family has sent a donation of $90.00 for the Promin Press Fund, in honour of this special celebration from: husband Michael, son Peter, daughters Anne Kondrat and Olly Drul with husband Myron, 11 grandchildren and seven great-grandchildren.

Anastasia Kowal-Dmyterko
90th birthday

ST. ANDREW'S COLLEGE ANNOUNCES THE MACENKO CHAIR OF UKRAINIAN CHURCH MUSIC

As a long-lasting tribute on the occasion of St. Andrew's College's 45th anniversary, the College's Board of Directors has established the Macenko Chair of Ukrainian Church Music.

This special initiative was formally announced by Bishop Yurij at the College's 45th Anniversary Banquet on June 20, 1992.

Bishop Yurij spoke of the need to preserve and develop our rich Ukrainian religious musical heritage, particularly in the western world, not only for Canadians but for Ukrainians throughout the world.

He also gave an overview of the significant contributions of the late Dr. Paul Macenko in the field of Ukrainian church music. Dr. Macenko was a professor in the Faculty of Theology at St. Andrew's over a period of 14 years. He made his mark not only as a music historian and teacher, but also as a composer and arranger in his own right.

Dr. Macenko had always stressed the importance of preserving and performing our heritage of Ukrainian church music, particularly the works of composers Vedel, Leontovych and Koshetz.

Bishop Yurij himself was a student of Dr. Macenko and carried on some of his work at the College, as an instructor of Ukrainian Church music, prior to taking on his present duties in Toronto.

The objective of the College Board is to raise $500,000 in order to establish the Macenko Chair of Ukrainian Church Music and subsequently to use the interest earned to fund the work of the Chair.

During the Anniversary Banquet, the first major donation was announced from the Ukrainian National Federation of St. Boniface. Branch President Vladimir Kapty, Walter Klymkiw, director of the O. Koshetz Choir, and Scott Armstrong, O. Koshetz Choir President, presented a cheque for $10,000 for the new Chair. A further $2,530 was donated by participants at the Banquet. These first donations were a most significant first step in establishing this very worthwhile project.

During the Annual Feast Day of St. Andrew's College, on December 13, 1992, a major donation to the Macenko Chair of Ukrainian Church Music was announced on behalf of the Taras Shevchenko Ukrainian Education Assoc. of St. Boniface by Board Member Russell Kapty, Evhen Uzwyshyn and Mrs. Olga Uzwyshyn. Mrs. O. Uzwyshyn was one of the founding members and provided a detailed history of the Prosvita during its pioneering years. She then presented a $20,000 donation to the Macenko Chair of Ukrainian Church Music.

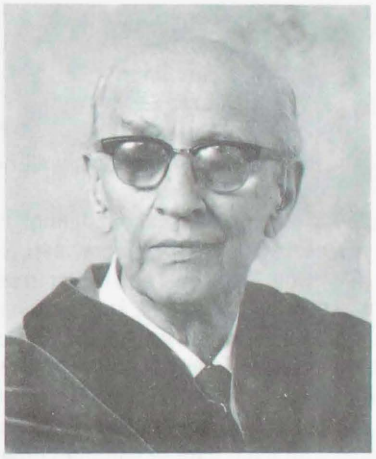

Dr. Paul Macenko

The Board of Directors of St. Andrew's College has launched a fundraising appeal for this new project. It is asking for support from Ukrainian organizations, businesses large and small, and all individuals who appreciate our rich Ukrainian musical heritage, particularly that of our beautiful church music.

Please send your donation to:

St. Andrew's College Foundation Inc.
Macenko Chair of Ukrainian
Church Music,
475 Dysart Rd.,
Winnipeg, Manitoba
R3T 2M7

RECIPE CORNER

CARROT PIE

1 deep (10")	unbaked pastry shell
4 cups	very finely grated carrots
2 tbsp.	flour
1/2 cup	sugar
1 tsp.	salt
1 tbsp.	cinnamon
1 1/2 cups	milk
2 tbsp.	butter
2	medium eggs, well-beaten

Freeze pie shell while making filling. In large bowl, combine carrots, flour, sugar, salt and cinnamon. Blend well. Place milk and butter in small pot and bring to scalding. Add milk and beaten eggs to carrot mixture and stir until well-blended. Pour into pie shell. Bake in hot oven — 450°F for 20 minutes. Reduce heat to 350°F and bake another 45-50 minutes or until knife inserted in center comes out clean. Serve with ice cream or whipped cream.

EASY OIL CRUST

2 cups	whole wheat flour
1 tsp.	salt (optional)
1/2 cup	oil
1/4 cup	cold water

Stir in flour and salt in a bowl. Combine oil and water and mix into flour with a fork. Form into two balls with your hands and let sit, covered with a cloth 5-10 minutes. Roll out between sheets of waxed paper. Place rolled dough into pie plate, fill and bake. For pre-baked pie shell, prick with a fork and bake at 375°F for 10-12 minutes. Makes one 10" or two 9" crusts.

— submitted by Ollia Waverick
Surrey, B.C.

FRUITRITIOUS

3	large apples
3	firm, ripe bananas
2	oranges, peeled
1	ripe pear
1	ripe avocado
1	ripe papaya (optional)
3 tbsp.	coconut

The following ingredients may be raw or if preferred may be toasted in oven till golden:

2 tbsp.	wheatgerm
2 tbsp.	ground almonds
3 tbsp.	peanuts, chopped
3 tbsp.	cashew pieces
2 tbsp.	sesame seeds

Cut fresh fruit into bite-sized pieces. Cut large dried fruit into small pieces. Combine all fruit in a 3-quart bowl. Mix nuts and seeds in a bowl before sprinkling over fruit. May be served with cream at the table.

COCONUT LEMON BREAD PUDDING

1/4 — 1/2 cup	honey
2 tbsp.	water
2 cups	milk (scalded and slightly cooled)
1 tbsp.	lemon peel, grated
1 tsp.	vanilla
6-7 slices	day-old bread (whole-wheat or raisin bread taste great)
2 tbsp.	butter
4	eggs
1/2 cup	grated coconut

Pre-heat oven to 375°F. Beat eggs. Combine milk, eggs, honey, vanilla, rind, water, butter, coconut and bread. Pour into buttered 1-1/2 quart baking dish. Fill pan with hot water and place baking dish inside. Place in oven and bake 35-40 minutes, or until firm.

СВЯТО ЧЛЕНСТВА
ЙОРКТОН, САСКАЧЕВАН.

„Шануй свою прадідівську віру і церкву, неси перед світом гідність свого народу!"

З таким гаслом членки відділу СУК ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск., готувалися до вшанування членок в неділю, 7-го лютого 1993 р.

Свято почалося в церкві Св. Преображення, де о. прот. М. Равлюк після Святої Літургії відправив молебень за здоров'я членок СУК, а потім Панахиду за померлих членок відділу. Церковний хор під управою пані Олесі Піць милозвучним співом допомагав в цих молитвах. Голова відділу, пані Славка Скварчук, тримала Прапор а всі інші членки тримали запалені свічки.

В годині другій пополудні в Українській Православній Авдиторії всі громадно зійшлися на пообідню програму. Комітет Культури подбав щоби належно прикрасити залю: на сцені виднів портрет О. Пчілки, обвитий вишиваним рушником, та Смолоскип. Столи були застелені білими полотняними обрусами, на середині — вази української кераміки з маками, пшеничкою, зеленню.

Голова Комітету Культури, пані Розалія Камінська, керувала програмою. За головним столом сиділи: о. прот. М. Равлюк, голова громади — п. Юрій Прокопчук, голова місцевого ТУС — п. Юрій Скварчук, голова відділу СУК — пані С. Скварчук, друга заступниця голови — пані Мирослава Максимюк, нагороджені за 25 літ постійного членства — пані Анна Сірій, добр. Ґеня Равлюк. Нові членки: панії Марія Деркач, Анна Ківалюк, Ольга Чорній, Марія Ткачук, Анна Кіцул, Лоррі Кабан.

Членський Комітет — панії Надія Мігайчук, Ширлі Малиш і Лелія Прокопчук, доглядали реєстрацію гостей: пришпилювали корсажі призначеним членкам, приготовили їх короткі біографії, провели розігравку (нагородою була передплата журналу „Промінь" на один рік).

Голова відділу, пані Славка Скварчук, привітала всіх присутніх, особливо вітала нововписаних членок і поздоровила заслужених членок, провела приречення з нововписаними членками. Заслуженим членкам вручила грамоти за 25 літ постійного членства.

Друга заступниця голови, пані Мирослава Максимюк, прочитала про значення нашої відзнаки Союзу — „Смолоскип".

ОДЕРЖАЛИ ГРАМОТИ 25 ЛІТ В СУК

Зліва направо: Славка Скварчук — голова відділу, добр. Ґеня Равлюк і Анна Сірій.

Членка Культосвітного Комітету, пані П. Семенюк, прочитала про діяльність і заслуги заслужених членок — пані Анни Сірій і добр. Ґені Равлюк.

В імені нових членок пані Марія Деркач щиро подякувала за спеціяльне прийняття і сказала, що по змозі своїх сил членки будуть старатися працювати на добро Союзу Українок Канади.

Добр. Ґ. Равлюк в імені заслужених членок сказала, що вони віддано працювали для Союзу впродовж 25 літ і дальше будуть підтримувати той палаючий „Смолоскип".

Пані Єфторія Гринюк, яка очолює Комітет Товариських Взаємин, приготовила смачну перекуску. Допомагали її: панії Домка Сушінська, Анна Шинківська, Ліона Процишин, Анна Олійник, Василина Кірстюк, Параскевія Семенюк. Під час чайного прийняття всі присутні мали нагоду приємно провести час в товариській атмосфері.

Піснею „Де згода в родині" і молитвою закінчено програму дня.

☞

НОВОВПИСАНІ ЧЛЕНКИ З ГОЛОВОЮ ВІДДІЛУ

Зліва направо: Ольга Чорній, Анна Ківалюк, Марія Деркач, Анна Кіцул, Лоррі Кабан, Славка Скварчук — голова відділу, Марія Ткачук.

Параскевія Семенюк

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА ВІДДІЛУ СУК ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ВІННІПЕҐ, МАН.

В неділю 7 березня 1993 року в авдиторії Катедри Пресв. Тройці у Вінніпезі відбулося святкування День Членства. Це свято, коли вшановують заслужених довголітньою працею членкинь, а також вітають нових.

Чисельно зійшлися членкині і гості. Було запрошено Митрополита УПЦеркви блажен. Василія, голову Президії Консисторії УПЦеркви прот. Макаренка та наших парохів катедри о. прот. С. Кіцюка і о. прот. Д. Лучака.

Голова відділу Олена Ґерриті привітала присутніх, а блажен. Василій поблагословив.

Якраз в цей день наша членкиня добр. Марія Керніцька мала свій День народження, тому одержала гарні поздоровлення від своїх подруг, добрі побажання та іменинний торт. Крім того, поздоровили всіх членкинь, дні народження яких були незадовго. Проспівали дружньо „Многая літа".

І Так, як буває в одному „життєвому віночку" — веселі події поряд з сумними, згадали покійних членок хвилиною мовчання та проспівали „Вічная пам'ять".

Далі, програмою святкувань керувала голова комітету Членства Оля Ковальчук. З привітальним словом виступила представниця від Провінційної Екзекутиви Анастасія Міщук. Під акомпаньяментом Марії Саранчук жіночий хор проспівав дві пісні. Після цього приступили до нагородження грамотами. За 60-літню працю у відділі грамотою нагородили добр. Марію Керніцьку (представила її добр. Юстина Лучак), яка повідомила, що в 1992 році добр. Марія Керніцька нагороджена XVII-им Конґресом Українців Канади Шевченківською медалею. Почесну членкиню Марію Симич також нагородили грамотою за довголітню працю у відділі (представляла її Леонтина Радчук). Голова відділу Олена Ґерриті вручила грамоти „25 літ Членства" Мирославі Горбай, Дарусі Саранчук та Марії Лисейко.

Відділ збагатився новими членкинями, яких представляла Катерина Будзінська, а китицю квітів та Статут Союзу Українок вручали Галя Ласько і Розалія Музика.

Місяць березень — місяць Шевченка, нашого найвизначнішого поета, пророка українського

На фото: *в нижньому ряді членкині, нагороджені грамотами за довголітню працю у відділі. У верхньому ряді — представниці Комітету Членства.*

національного відродження. 9 березня 1993 р. сповнюється 179 років з Дня народження людини, яку Господь обдарував багатьма творчими талантами. Для вшанування пам'яті Великого Кобзаря представниця культурно-освітнього комітету Людмила Павенська продеклямувала поезію Т. Шевченка „Молитва" — уривок з поеми „Безталанний".

Під дириґентурою добр. Лучак співав хор. Марґарита Джус грала на мандоліні, а Розалія Музика — на піяно. До співу хору приєдналися всі присутні. На закінчення, з словом виступила голова комітету Членства Оля Ковальчук. Отець Лучак проказав молитву, а митрополит Василій поблагословив на дальшу діяльність для добра нашої спільноти.

Людмила Павенська
кореспонд. секретарка

Олександра Василащук

ЯКЩО ТИ УКРАЇНЕЦЬ?

Якщо ти українець, зупинись.
Поглянь на землю рідну України.
Не та вона, яка була колись.
Знайди її красу, знайди руїну.

Якщо ти українець, зупинись.
Не смій ніколи рідний край зганьбити,
І не спіши безтямно знятись ввись,
Бо можеш честь і совість загубити.

Якщо ти українець, зипинись.
Володарем ти будь своєї долі.
Минувшини історії вклонись,
Вперед торуй тернистий шлях до волі.

Прозрій, борись, терпенний й гордий будь
І милосердний для свого роду.
І рідне слово, мову не забудь,
Бо ти є син Вкраїнського народу.

Якщо ти українець, поважай
Лвдей землі, всі нації й народи,
Навпіл діли горе й коровай.
В крок з ними йди до правди і свободи.

Якщо ти українець і твій син,
Та його діти, правнуки, онуки,
В майбутньому — нащадків вічний плин,
Священний оберіг їм не забути,
ЯКЩО ТИ УКРАЇНЕЦЬ!

с. Шешори, Україна.

З НАГОДИ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

вітаю

всіх членок СУК відділу ім. Софії Русової
в Лонґ Бренч, Онтаріо

БАЖАЮ ВСІМ ПАНЯМ КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я ТА ДАЛЬШИХ УСПІХІВ В ПРАЦІ НА КОРИСТЬ НАШОЇ ЦЕРКВИ І СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ.
ЩАСТИ ВАМ БОЖЕ!

Таня Щерблюк
голова

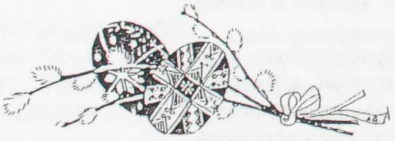

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ В ЛОНҐ БРЕНЧ, ОНТАРІО.

вітає

ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ, СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ, СУС, СУМК, РЕДАКЦІЮ „ПРОМЕНЯ" І ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Таня Щерблюк
голова

К. Шумейко
секретарка

І. Кульська

МАМИНЕ СВЯТО

Мамине свято
Я зустрічаю.
Я для матусі
Віршика знаю,
Я подарунок
Мамі роблю.
Я мою маму
Дуже люблю!

Степан Руданський
мал. Олесь Ткаченко

ВОВКИ

— Чого, братку, так збілів?
Що з тобою сталось?
— Ох, за мною через став
Аж сто вовків гналось.
— Бог з тобою!... Сто вовків!...
Та б село почуло...
— Та воно так і не сто,
А п'ятдесят було.
— Та й п'ятдесят диво в нас...
Де б їх стільки взялось?

— Ну, Іванцю! Нехай так,
А десять то гналось.
— Та і десять не було!
Знать, один усього?
— А як один? Аби вовк!
Страшно і одного...
— А може, то і не вовк?
— А що ж то ходило?
Таке сиве та мале,
А хвостик, як шило.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

БЛ. П. Г. ТАРНОПОЛЬСЬКИЙ
МЕЛФОРТ, САСК.

В світлу незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Григорія Тарнопольського** і в пам'ть моїх дорогих родичів **Якима і Меланії Сурма,** дарую $30.00 на журнал „Промінь" замість квітів на їхні могили.

Пам'ять про них буде вічно жити з нами!

дружина Марія Тарнопольська і діти

Членки головної управи Союзу Українок Канади в Саскатуні дарують $100.00 на пресовий фонд журналу „Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. **Івана Воронюка,** котрий упокоївся 7-го жовтня 1992 року.

Голові головної управи пані Воронюк і всій родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Анна Клапущак — *1-ша заст. голови*
Анна Федейко — *секретарка*

Замість квітів на могилу бл. п. **Івана Воронюка,** котрий упокоївся 7-го жовтня на 69-му році життя, посилаю пожертву на журнал „Промінь" в сумі $25.00.

Засмученій родині висловлюю щире співчуття, а покійному — вічна пам'ять!

Розалія Гнатюк
Саскатун, Саск.

Відділ Союзу Українок Канади, відділу ім. кн. Ольги в Ґронлид, Саск. кладе нев'янучий вінок на могилу нашої членки **Анни Петрів,** яка упокоїлась 28-го листопада 1992 р. в місті Вінніпеґ, Ман.

В її пам'ять даруємо $20.00 на журнал „Промінь".

Вічна їй пам'ять!

Засмученій родині висловлюємо наші щирі співчуття!

Марія Арсеній — *голова*
Марія Данилюк — *рек. секретарка*

Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск. дарує $20.00 на журнал „Промінь" в пам'ять нашої членки бл. п. **Анни Матійчук,** яка упокоїлась 17-го січня 1993 року.

Параскева Семенюк
референтка

В п'яту річницю упокоєння незабутньої дружини **Анелі (Nellie)** дарую $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на її могилу.

Іван Кінащук
Стирджис, Саск.

У світлу пам'ять бл. п. **Параски Барабаш,** яка упокоїлась 19-го лютого 1993-го року в Саскатуні, даруємо на прес. фонд „Променя" $25.00.

Засмученій родині висловлюємо щирі співчуття.

Вічна пам'ять Тобі, ти очолювала наше товариство на протязі 11-ти років, пам'ять про тебе буде вічно з нами!

Жіноче товариство
ім. Ольги Басарабової

Савеля Гарах — *голова*
Оля Сметанюк — *реф. „Променя"*

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої товаришки бл. п. **Параски Барабаш** дарую $10.00 на журнал „Промінь".

Покійній „Вічная Пам'ять!"

Родині висловлюю глибокі співчуття.

Оля Сметанюк
Гефорд, Саск.

БЛ. П. ДОЦЯ ГУМЕНЮК

У другу річницю упокоєння моєї любої дружини **Доці Гуменюк,** мого найліпшого приятеля і довголітнього друга, яка упокоїлась 21-го травня 1991 року, в її світлу і незабутню пам'ять дарую 50.00 дол. на журнал „Промінь".

Муж Петро Гуменюк
Вінніпеґ, Ман.

———————

БЛ. П. АНАСТАСІЯ КОСТИК

Членки відділу ім. Лесі Українки в Єлов Крік, Саск., дарують 25.00 дол. на журнал „Промінь" в світлу пам'ять **Анастасії Костик,** котра відійшла у вічність 5-го травня 1992 р. Родині покійної висловлюємо щирі співчуття, а покійній Анастасії — Царство небесне!

Марія Войціховська — *голова*
Ольга Борса — *секретарка*

ПОПРАВКА

В березні 1993 року була посмертна згадка про **Анастасію Костюк,** котра була також нашою членкою і померла кілька років раніше.

Ольга Борса
секретарка

———————

В пам'ять мого дорогого **батька** (помер в лютому 1978 р. на 83-му році життя) і в пам'ять моєї дорогої **матері** (Померла в березні 1988 р. на 92-му році життя) і в пам'ять моєї невістки **Сузани Бакерук,** котра померла 20-го травня 1982-го року на 38-му році життя, дарую на пресовий фонд журналу „Промінь" $50.00.

Вічна їм пам'ять!

Мері Вакерук
Ту Гилс, Альберта

В Канаді (Саск.) 22-го лютого упокоїлась наша дорога тета **Анна Роляк** з дому Охітва.

В пам'ять улюбленої тети замість квітів на могилу посилаємо $25.00 на пресовий фонд „Променя".

Розалія Бойко і родина

———————

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів: **бл. п. Антона Марковського** й **бл. п. Анастазії Марковської (Лазарович)** з Мічем, Саск., складаю скромну пожертву в сумі $25.00 на журнал „Промінь".

Батько відійшов у вічність 7-го липня 1947 р., а мама 27-го грудня 1965 р.

Покійним родичам вічна пам'ять!

дочка Катерина Кіящук
Едмонтон, Альберта.

Редакція вибачається за неправильне написання прізвища в ч. 2, 1993 р. — Маковський замість — **Марковський.**

———————

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів — **Євдокії Буряник,** котра упокоїлась 16-го квітня 1965 р., і **Івана Буряника,** який відійшов від нас 13-го березня 1973 р., дарую $20.00 на прес. фонд журналу „Промінь".

Дочка Марія Березюк,
Айтуна, Саск.

———————

В світлу незабутню пам'ять нашої мами **Ольги Троян (Ганущак),** яка відійшла у вічність 10-го травня 1985-го року, замість квітів складаємо пожертву на журнал „Промінь" — $40.00.

Покійній мамі вічна пам'ять!

Євген Ганущак, Єлисавета Кріпка,
Вікторія Чуник і Наталка Дентух.

———————

В четверту річницю упокоєння мого дорого **мужа Мирона Гарбуса** і **мами Василини Ґоян,** що упокоїлися 1989 року, в пам'ять **батька,** що відійшов у вічність 1970-го року, і в пам'ять **брата Василя,** що упокоївся 1973 року, дарую на прес. фонд „Променя" $50.00.

Пам'ять про вас, наші дорогі, вічно житеме з нами!

Дружина Марія Гарбус
з родиною.
Саскатун, Саск.

Відділ ім. Савелі Стечишин Союзу Українок Канади кладе нев'янучий вінок з весняних квітів на могилу незабутньої членки, щирої працівниці бл. п. **Дорис Дубик.** На журнал „Промінь" даруємо $60.00. Вічна їй пам'ять!

Родині висловлюємо найщиріші і найглибші співчуття.

Катерина Бартко — *голова*
Розалія Петращук — *секретарка*

Келовна, Б.К.

———————

В світлу незабутню пам'ять **мужа Григорія Шнурка** і **зятя Петра Федака** даруємо на пресовий фонд „Променя" $30.00, як нев'янучий вінок на їхні могили.

„Вічна їм Пам'ять"!

Ольга Шнурко
Penetang, Ont.

———————

Членки відділу ім. Олени Пчілки в Йорктон в пам'ять покійної членки бл. п. **Домни Благут,** яка упокоїлась 17-го лютого 1993-го року складають пожертву на журнал „Промінь" $20.00 як нев'янучий вінок в її пам'ять.

Параскевія Семенюк
референтка

———————

У світлу пам'ять нашої дорогої та любої родини, які відійшли у вічність — дорогої сестри, братової бл. п. **Славки Богоніс,** — упокоїлась 24 червня 1970 р.; любої мами, тещі, бл. п. **Кароліни Когут,** упокоїлась 4 липня 1982 р.; батька, тестя, бл. п. **Константина Когута,** упокоївся 12 березня 1952 р. Скучаєм та смутно нам, і у наших серцях постійно перебуває любов для наших любих покійних. В їх незабутню пам'ять складаємо нев'янучий вінок і даруємо $40.00 на журнал „Промінь". Покійним Вічна Пам'ять!

Доні і Зяті —
Тоня і Петро Петранюк
та Оля і Никола Стручинські,
Тандер Бей, Онт.

———————

У світлу пам'ять наших дорогих членів родини: **батька Івана Григора, брата Мирослава Григора, швагра Митра Ґулицана** і **швагра Ілію Звоздецького,** які відійшли у вічність, даруємо $25.00 на пресовий фонд журналу „Промінь". Хай добра пам'ять про покійних живе вічно з нами!

Вічна їм пам'ять!

Олекса і Павліна Лисак
Едмонтон, Альта

Членки Союзу Українок Канади відділу ім. Доньки Українки в Тандер Бей, Онтаріо, пересилають даток $25.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок на могилу нашої довголітньої основниці-членки, пані **Марії Дудки,** яка упокоїлася 13 лютого, 1993 р.

Нехай земля буде їй легкою а пам'ять про неї вічною.

О. Яремчук, голова
Thunder Bay, Ont.

———————

БЛ. П. ОЛЬГА ГАВРИЛЮК

10-го лютого 1992 р. упокоїлась моя дорога сестра Ольга Гаврилюк, людина яка ціле своє життя працювала для своєї родини.

Ольга народилася 18-го лютого 1924 р. у Сматц, Саскачеван. Батьки її — Іван Ксьондзина і Ядвіґа Душейко. Ольга, як і батько, дуже любила читати та дуже цікавилася громадськими справами, як і мама Ядвіґа також любила куховарити.

У 1947 р. Ольга одружилася з Павлом Гаврилюком. Разом вони мали крамницю, жили на фармі. Пізніше перенеслися до міста Принц Альберт, Саскачеван.

Залишила покійна Ольга в смутку: мужа Павла, 4 дочки, одного сина, невістку, зятя, 8 внуків та 5 сестер. Ольга була дуже горда своїми онуками.

Нехай Господь Бог оселить душу спочилої Ольги у Царстві Небеснім. Вічна їй пам'ять!

Висилаю $20 на пресовий фонд „Променя".

Сестра Савеля Гишка,
муж Йосип і діти.

БЛ. П. МАРІЯ (ПОЛІДВОР) КОСОВАН
НИПАВИН, САСК.

Сказав Христос: „іду до дому Отця мого і там приготовлю місце для вас".

19-го жовтня розійшлася сумна звістка в містечку Нипавин: на 70-му році трудолюбивого життя по довгій і тяжкій недузі відійшла на вічний спочинок бл. п. Марія (Полідвор) Косован.

Народилася Марія 15-го липня 1922 року в селі Денисів, повіт Тернопіль в родині Григорія і Євдокії Богач.

До Канади Марія з мамою і двома сестрами прибула до свого батька, який приїхав сюди раніше.

В 1939 р. Марія одружилась з Михайлом Полідвор. Бог поблагословив трьома дітьми: Славкою, Зенею і Улянкою. Вони проживали в м. Принц Альберт, пізніше в Нипавин.

В 1971 р. Марія повдовіла, стративши свого чоловіка в трагічнім випадку.

Марія була активною членкою церковної громади Пречистої Діви Марії, членкою відділу СУК ім. Ольги Басарабової.

Вона була працьовита і завжди готова допомогти порадою іншим. Довгі роки була головою товариства, пізніше почесною головою до смерти.

В 1974-му році Марія одружилась з Юрієм Косованом, з яким прожила 18 років. Вони разом працювали для церкви і в українських організаціях. Були жертвенні. Марія читала українські часописи і була горда свого походження.

Похорон відбувся 21-22-го жовтня в церкві Пресвятої Діви Марії, служили о. С. Король і о. П. Крочак, тіло покійної похоронено на церковнім цвинтарі в Нипавин. Марія залишила в смутку три одружені дочки, внуків і правнуків і мужа Юрія з його дітьми і внуками, сестру Зеновію і сестру Софію, брата Богдана з родинами, ближчу і дальшу родину тут і в Україні, багато приятелів.

Наші молитви нехай Господь вислухає і винагородить її царством небесним! А канадійська земля нехай буде тобі легкою!

Ми, засмучена родина, складаємо щиру подяку Coventry Funeral Home за їхню гарну обслугу.

Дякуємо о. Королю і о. П. Крочаку за їхні щирі молитви і за слова поради. Добродійці і о. Королю за часті відвідини покійної в лікарні.

Членкам жіночого товариства дякуємо за квіти і за відвідини покійної вдома і в лікарні. Нехай Бог вас поблагословить і обдарує добрим здоров'ям.

Муж Юрій Косован,
дочки Славка, Зеня і
Уляна з родинами.

На журнал „Промінь" даруємо $55.00 долярів.

———————

БЛ. П. АНТОНІНА СЕРЕДНИЦЬКА
ТОРОНТО, ОНТАРІО.

В суботу 6-го лютого 1993 р. розійшлася сумна вістка по Торонті: померла Антоніна (Тоня) Середницька на 68-му році життя. Покійна Тоня залишила в глибокому смутку дочку Іванку, зятя Леонарда, 4 внуків і доброго друга життя пана Ярослава Сенишина. В Україні лишилось чотири сестри, ближча і дальша родина, яку Тоня плянувала відвідати у вільній Україні, але Господь Бог мав свої пляни щодо покійної. Замість подорожі в Україну поїхала туди, де немає болю, ні журби — а життя безконечне.

В Торонті залишила багато приятелів і знайомих. Дуже багато людей прийшло на панахиду і похорон, щоб попрощатися і відпровадити покійну Тоню в останню дорогу її життя. Спочиває вона на українському цвинтарі св. Володимира в Oakville, Ont. Покійна Тоня співала в світських і церковних хорах міста Торонта. Похоронні відправи відбувалися в катедрі св. Володимира, співав катедральний хор, до якого належала покійна Тоня, під дириґентурою Нестора Олійника. Відділ СУК ім. Людмили Старицької-Черняхівської втратив свою добру членкиню, яка була співосновницею цього відділу. Покійна займала пост касирки і секретарки відділу. Вона була точною і активною членкинею, ніколи не відмовлялася, виконувала точно і совісно нало-

жену на ній працю. Вона вміла співпрацьовувати з другими членкинями.

В імені відділу СУК складаємо щире співчуття дочці, зятеві, внукам і доброму другові покійної п. Ярославові Сенишину.

Нехай Всевишній оселить душу покійної Тоні в Царстві Небеснім, а добра пам'ять про покійну буде між нами на завжди.

Вічна їй пам'ять!

Під час панахиди і поминальної тризни присутні зложили в пам'ять покійної на поміч дітям Чорнобиля — $2,150.00. і на український Осередок Культури на оселі „Київ" $350.00.

Родина покійної складає їм щиру подяку: „нехай Всевишній Господь стократно винагородить усіх Вас!"

Замість квітів на свіжу могилу покійної Тоні родина складає на пресовий фонд „Променя" $50.00. М. Цехош — $20.00 на пресфонд „Променя"

Марта Цехош

Дуже несподівано вирвала смерть з наших рядів прекрасну людину.

Тоня якраз була такою людиною, якою мусить бути жінка: розумна, щира, талановита (мала чудовий голос), працьовита.

З нею було приємно розмовляти, приємно працювати. Життя її було тяжке, але горе пережила з мужністю і, коли, здавалось, вже можна було б і потішитись життям, мусіла його лишити. На все Божа Воля! Царство тобі небесне, Тоню!

Олена Гринь

БЛ. П. ПАРАСКА ІВАСЮК

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА.

Ділимося сумною вісткою, що дня 14-го листопада 1992 р. упокоїлась в Бозі Параска Івасюк, працьовита і добра членка громади та членка Союзу Українок Канади відділу імені Лесі Українки при громаді св. Іллі в Едмонтоні.

Вона прожила 78 років свого трудолюбивого життя, виростала на фармах в родині свідомих українських батьків Івана і Палагії Сорокан. В родині було 4 хлопці: Дмитро, Василь, Стефан і Петро, і 4 дівчині: Гана, Марія, Каська і Параска, і вже вся родина упокоїлася.

Покійна Параска з мужем Андрієм записалися як члени громади св. Іллі в початкових роках заснування цієї громади, тобто 1958-59 рр. Параска вписалася до жіночого товариства і постійно працювала на різних комітетах і ніколи не відмовлялась помогти, коли було треба. Вона з мужем багато дарували на різні потреби церкви.

Параска любила читати „Вісник" та журнал „Промінь", який вона довгі роки передплачувала.

Парастас і похорон покійній відслужив прот. Миколай Деревянка 16 і 17 листопада при участі родини, знайомих та приятелів. Хор співав панахиду. Членки відділу прибули віддати дорогій членці останню прислугу, під час Служби Божої держали свічки і прапор Союзу Українок Канади. Тіло покійної похоронено на цвинтарі Евир-Ґрін.

Після похорону родина запросила присутніх на поминальний обід, який приготовили жінки товариства, так як вона собі бажала.

Бл. п. Параска Івасюк залишила в смутку улюбленого мужа Андрія та дорогу дочку Христину, яку вона дуже любила, ближчу і дальшу родину та багато приятелів.

Нехай Господь Бог оселить душу покійної Параски в царстві небеснім!

Товариство ім. Лесі Українки при церкві св. Іллі дарує $50.00 на журнал „Промінь" в пам'ять покійної, як нев'янучі квітки на її свіжу могилу.

Вічна їй пам'ять!

Анна Доскоч
референтка „Променя"

БЛ. П. ВОЛОДИМИР МАРКО

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Володимира Марка,** довголітного передового провідника Союзу Українців Самостійників в Канаді, що відійшов у вічність 29-го березня 1993 року, складаємо на пресфонд „Променя" $30.00, а дружині Галині і родині висловлюємо глибоке співчуття. Вічна йому Пам'ять!

Ярослав і Стефанія Кульба
Монтреал, Кве.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

Estate of "Fred Andruschak" (Saskatoon)	$1000.00
U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch, Saskatoon	215.00
U.W.A.C. Hanka Romanchych Branch, Saskatoon	210.00
U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch, Surrey, B.C.	111.00
Kravetz, Mrs. O. (Langley, B.C.)	100.00
Zacharuk, H. & family (Two Hills, Alta.)	100.00
Eamser, Mrs. (North Delta, B.C.)	50.00
Gelech, Mrs. K. & family (New Westminster)	50.00
Harbus, Mrs. M. (Saskatoon)	50.00
Kotyk, Mrs. D. (Edmonton)	50.00
Krepiakevich, Mrs. A. (Chilliwack, B.C.)	50.00
Serednycka family (Toronto)	50.00
Romaniuk, Mrs. M. (Edmonton)	50.00
U.W.A.C. St. Elias Parish, Edmonton	50.00
U.W.A.C. Kniahynia Olha Branch, Toronto	50.00
U.W.A.C., Portage la Prairie, Man.	50.00
Ukrainian Canadian Women's Committee, Winnipeg	50.00
Deptuch, Mrs. N. & family (Saskatoon)	40.00
Struchynski, Mrs. O. (Thunder Bay)	40.00
Figol, Mrs. O. (Edmonton)	33.00
Zurawecki, Mrs. S. (The Pas, Man.)	33.00
Mack, Mrs. M. (Ottawa)	30.00
U.W.A.C. Kniahynia Olha Branch, Stenen, Sask.	30.00
Boyko, Mrs. R. & family (Etobicoke)	25.00
Hannochko, Mrs. O. (Edmonton)	25.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Buchanan, Sask.	25.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Sturgis, Sask.	25.00
U.W.A.C. Olha Basarabova Branch, Hafford, Sask.	25.00
U.W.A.C. Kniahynia Olha Branch, London, Ont.	22.00
Cechosh, Mrs. M. P. (Toronto)	20.00
Kinasczuk, Mr. John (Sturgis, Sask.)	20.00
Harasymiw, Mrs. M. (Edmonton)	20.00
Lazarowich, Mrs. T. (Edmonton)	20.00
Prokopiw, Mrs. M. (Edmonton)	20.00
U.W.A.C. Olena Pchilka Branch, Yorkton	20.00
Rudko, Mrs. J. (Bruderheim, Alta.)	18.00
Chaba, Mrs. A. (Redwater, Alta)	16.00
Hrynkiw, Mrs. D. (Yorkton)	16.00
Jereniuk, Mrs. V. (Edmonton)	16.00
Mudry, Mrs. E. (Toronto)	16.00
Pizak, Mrs. M. (Niagara Falls, Ont.)	16.00
Symunuk, Mrs. P. (Moose Jaw, Sask.)	16.00
Tokaryk, Mrs. A. (North Battleford)	16.00
Radczenko, Mrs. O. (Montreal)	15.00
Duchnij, Mrs. N. (Edmonton)	13.00
Mijarowska, Mrs. A. (Edmonton)	13.00
Piwtorak, Mrs. M. (Hamilton)	13.00
Apostle, Mrs. H. (Dauphin)	10.00
Dobrovolsky, Mrs. M. (Toronto)	10.00
Jaworsky, Mrs. V. (Beamsville, Ont.)	10.00
Jeremenko, Mrs. L. (Kitchener, Ont.)	10.00
Lytwyn, Mrs. E. (Winnipegosis, Man.)	10.00
Magus, Mrs. J. (Edmonton)	10.00
Makowetsky, Mrs. E. (Chatham, Ont.)	10.00
Smetaniuk, Mrs. O. (Hafford, Sask.)	10.00
Geleta, Mrs. P. (Abbotsford, B.C.)	8.00
Mech, Mrs. O. (Mississauga, Ont.)	8.00
Yurkiwsky, Mrs. S. (Edmonton)	8.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Gilbert Plains, Man.	8.00
Buczak, Mrs. M. (Montreal)	6.00
Waverchuk, Mrs. W. (Toronto)	6.00
Belbas, Mrs. A. (Weston, Ont.)	5.00
Cvasneta, Mrs. M. (Regina)	5.00
Dykun, Mrs. K. (Dauphin)	5.00
Kusmenko, Mrs. N. (London, Ont.)	5.00
Yamniuk, Mrs. K. (Fosston, Sask.)	5.00
Caruk, Mrs. N. (Weirdale, Sask.)	4.00
Bobko, Mrs. M. (Oshawa, Ont.)	3.00
Dmyterko, Mrs. A. (Elphinstone, Man.)	3.00
Hrynyk, Mrs. S. (Edmonton)	3.00

The above is a list of donations received and processed **by April 9, 1993.** The next listing will include those processed by May 10, 1993.

ROMANIUK MRS E F-6
#305-11030-107 ST
EDMONTON AB
T5H 2Z7

1 Jan, 94

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

612-24TH STREET EAST, SASKATOON, SASK. S7K 0L1 (306) 244-1188

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

НАША ВІРА — OUR FAITH — SADOCHOK ..... 12.00 + GST

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (A HALF—CENTURY OF SERVICE TO THE COMMUNITY) Bilingual 20.00

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 10.00

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 2.50

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 25.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

СТАТУТ — CONSTITUTION GST included 5.00

ГИМН — HYMN CASSETTE GST included 10.00

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 8.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTY NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 100 for 5.50

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASSETTE: VCR 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00

Kurelek HASTY NOTES GST included 7.95

SET OF 20 PYSANKY CARDS GST included .... set 40.00

POSTAGE AND HANDLING EXTRA